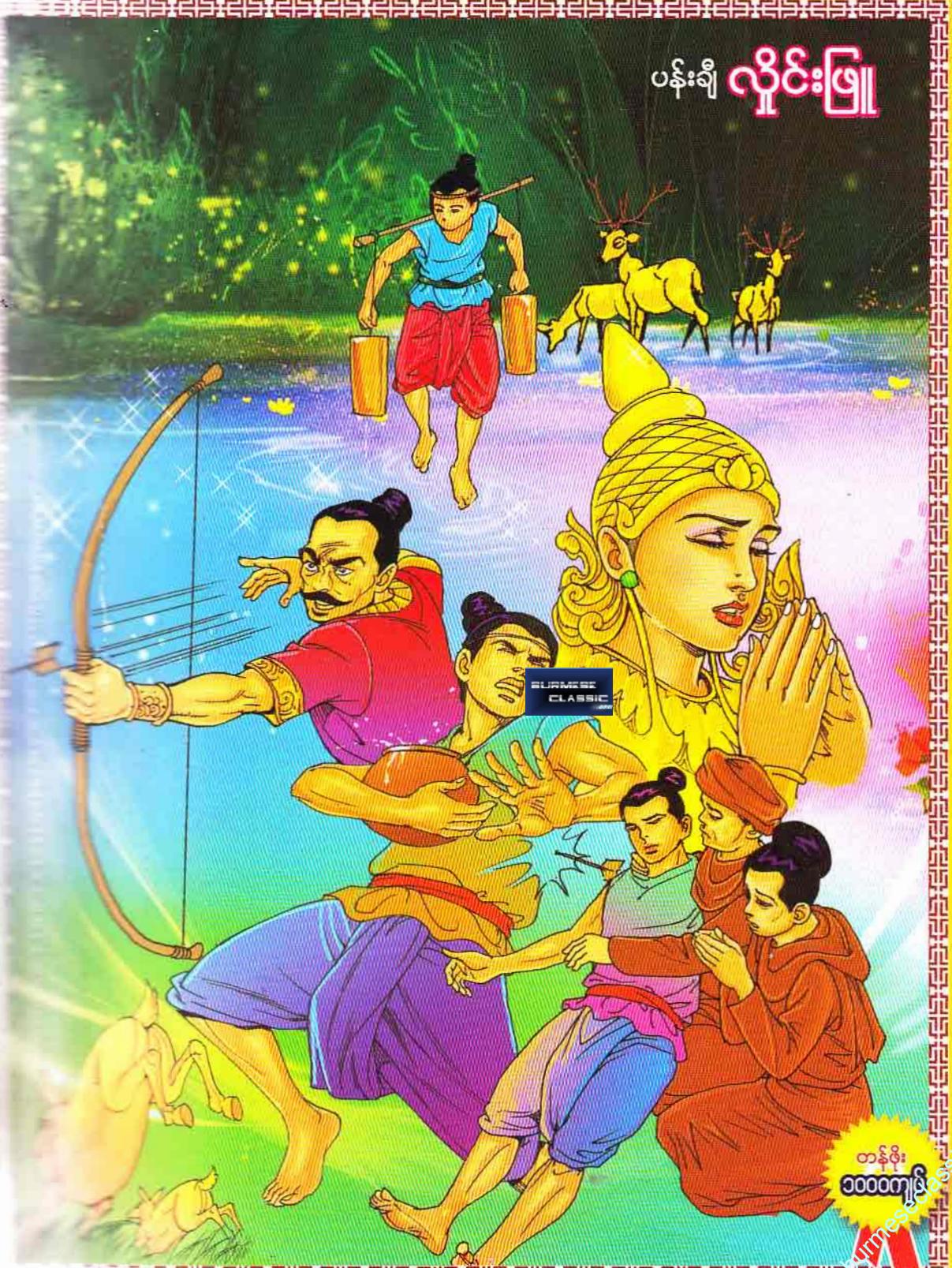

“သုဝဏ္ဏသမဂ္ဂတော်တော်”

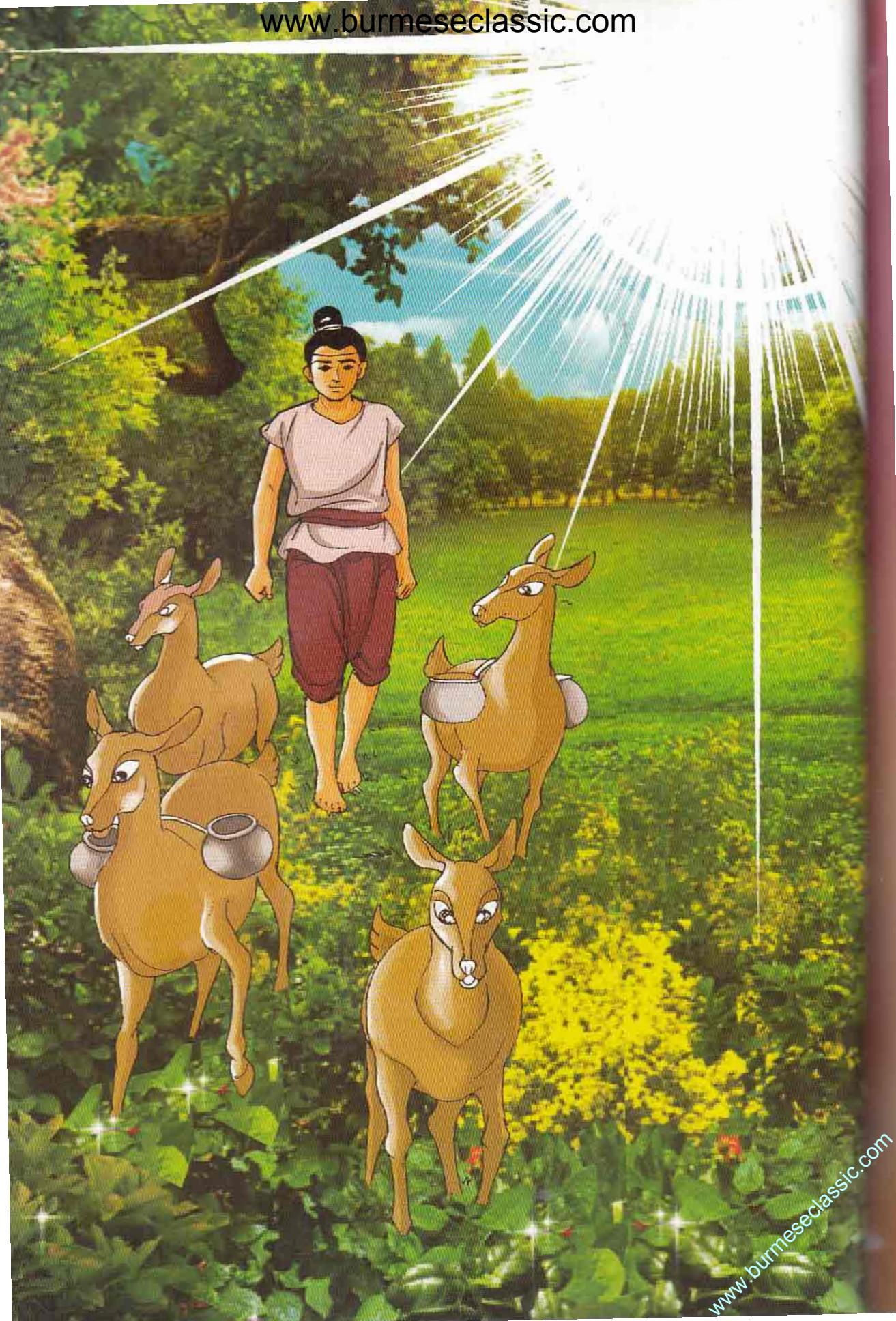
ဓမ္မဘုရားရောင်ခံရပ်ပြု

ပန်းခဲ့ လိုင်းဖြူ

BURMESE
CLASSIC

တန်ဖိုး
၁၀၀၀၈၃၂၆၂

လောကတွင် မိဘကို ရှိသေစ္စ^၁
လုပ်ကိုင် ကျွေးမွှေးသူ၊
သစ္စတရားနိုင်ပြသာ သူတို့သည်
မည်သည့်အာက်အခဲ ဒုက္ခကို
ရောက်သည် ဆိုစေကြမှ
ချုပ်သာသူ ရလေသည်။

ဓမ္မဒါန

သို့

မှ

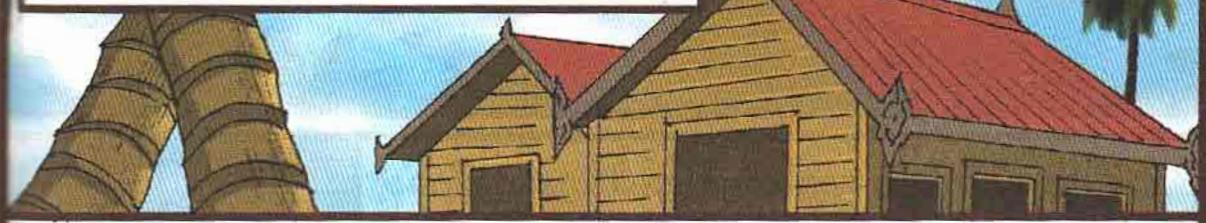

ရှေးလွန်လေပြီးသောအခါ ဘရကာသီမြို့အနီးတွင် မြစ်တို့ဘက်ကမ်း
သည်ဘက်ကမ်း၌ ဒိမ်ပြောင်းရာစိရိသော တံပါဌာဌီး နှစ်ရွာရှိလေသည်။

ထို့စွဲတို့အကဲဖြစ်သော တံပါဌာဌီးနှစ်ယောက်သည် အချင်းချင်းအဆွဲ သင့်ပွန်းဖြစ်ကသောကြောင့်
တစ်ယောက်လျှင်သားယောက်ရှုံး တစ်ယောက်တွင်သမီးမိန်းကလေးရရှင် ထိုးမြားကြစ်တမ်းဟု ကတိထား
ကြလေသည်။

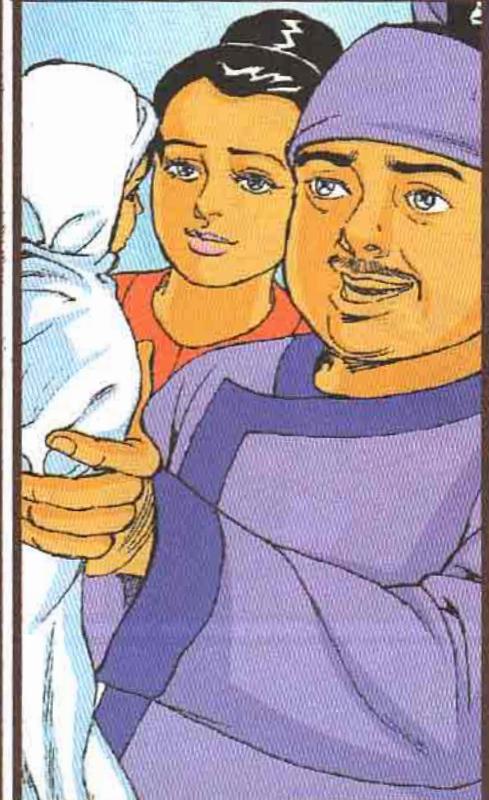
နောက်အခါး သည်ဘက်ကမ်းတံ့ရှုံး၏ တံ့သူဌီးသည်
သားယောက်ရွာလေး ဗျာမြိုင်လေးသည်။ ထိုလေးကို ဗျာမြိုင်က
ပုသိမြို့ဖြင့် သယ့်ဘေးကြောင့် 'ဒုက္ခလာ' ဟု အမည်မှတ်လေးသည်။

'ဒုက္ခလာ' ဆိုသည့်ဟာ ပုသိမြို့ကို ပိုင်းဘာသာဖြင့် ၅၇ ဆိုခြင်း
ဖြစ်သည်။

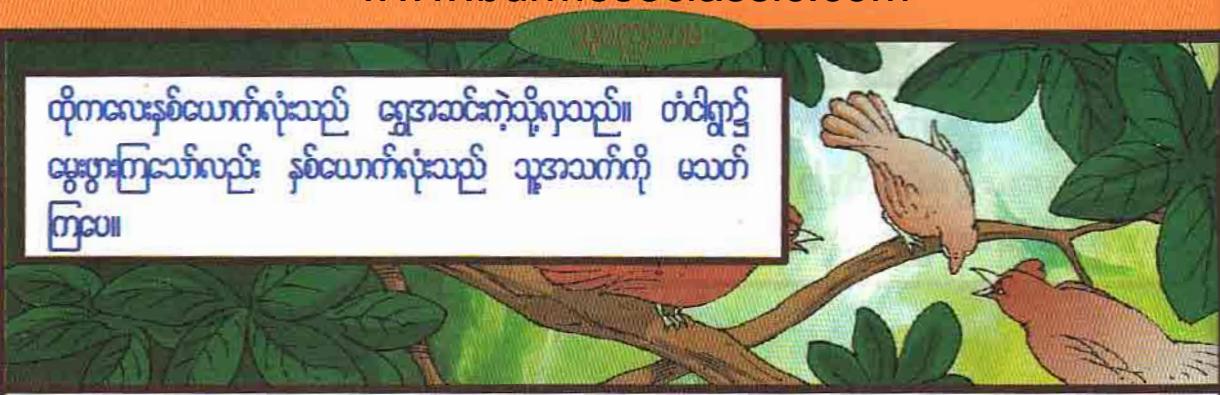

ဟိုဘက်ကမ်းတံ့ရှုံး၏
တံ့သူဌီးအိမ်၌ သော်မိန်ဘေးလေး
ဗျာမြိုင်လေးသည်။ ထိုမိန်ဘေးကို
'ပါရိုကာ' ဟု အမည်မှတ်လေးသည်။

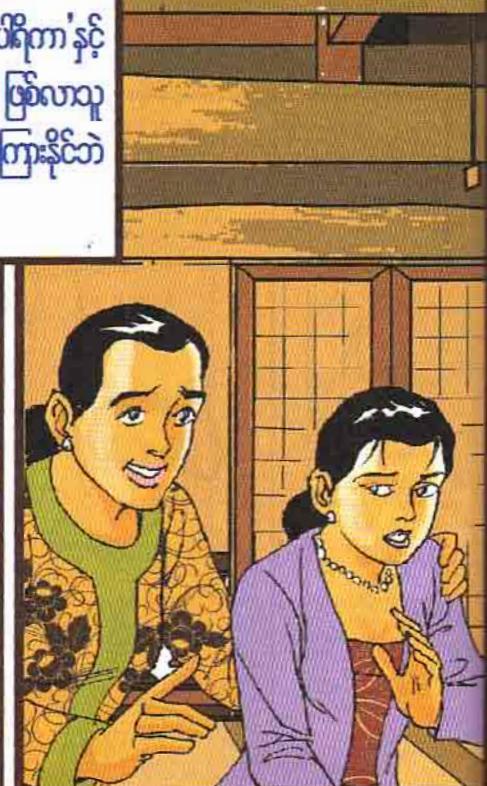

'ပါရိုကာ' ဆိုသည့်ဟာ ပိုင်းဘာသာဖြစ်သည်။ မြန်မာ
ဘာသာဖြင့် 'ဟိုဘက်ကမ်းသူ' ဟု ဆိုလိုသည်။

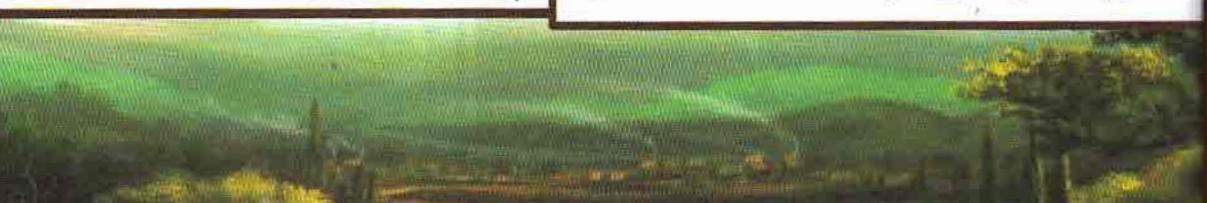
ထိကလေးနှစ်ယောက်ပုံးသည် ရွှေအဆင်ကဲ့သို့လျှော့။ တံ့ရှုံး
ဖွွှေ့ကြော်လည်း နှစ်ယောက်ပုံးသည် သူအာသာကဲ့ မယတ်
ကြပါ။

'ဒုက္ခလု' တစ်သယ်ငြောက်နှစ်သားအရွယ်ရောက်သောအား မိဘများက 'ပါရိတာ' နှင့်
လောက်နှင့် စီမံကြောင်သည်။ 'ဒုက္ခလု'သည် ပြော့ပြည်မှ လူ ဖြစ်လေသူ
ဖြစ်သောငြောင့် အိမ်ရာထော်ခြင်နှင့်ပို့ ပြောသည်ကိုပင် မကြာနိုင်ဘဲ
နှုန်းပို့ယောက်သည်။

တစ်ဘက်တမ်းရွှေသူ 'ပါရိတာ' သည်လည်း ပြော့ပြည်မှ လူ
ဖြစ်လေသူဖြစ်သောငြောင့် မိဘများက 'ဒုက္ခလု' နှင့် ပေးတော်
ရန် စီမံသောအား ထိနည်းအတုပင် ငြင်းဆန်လေသည်။

သို့ရာတွင် နှစ်ပို့သောမိဘတို့က 'ဒုက္ခလု' နှင့် 'ပါရိတာ' တို့ငြင်းဆန်လျက်နှင့်ပင် ထိမ်းများပေးကြလေသည်။ မိဘများက
ထိမ်းများပေးသဖြင့် အဖုတွေအကြသော်လည်း 'ဒုက္ခလု' နှင့် 'ပါရိတာ' တို့သည် လင်မယားအဖြစ် မပေါ်သင်းကြမှုဖြစ်

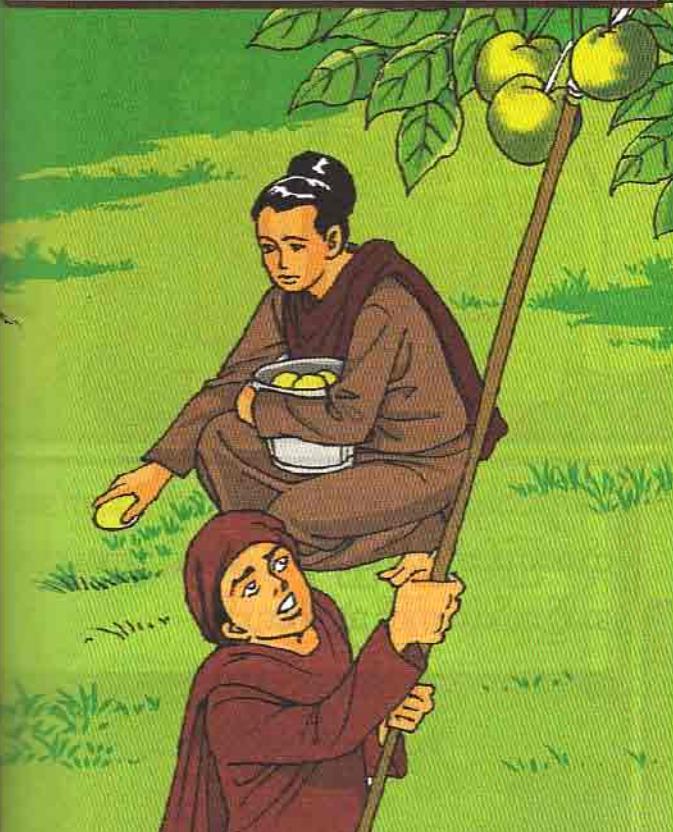

‘ဒုက္ခလ’နှင့် ‘ပါရိက’တို့သည် ဟိမဝါဘာသို့ ရောက်သောအခါ မိဂုသမှုဒါမြဲးအနီးရှိ သိကြားမင်း ဖန်သင်းထားသော သံမိုးကျောင်းတွင် ရသောရဟန်းပြေကာ မေတ္တာကူးဖွံ့ဖြိုးပွားများ ပျက် နေကြလေသည်။ သူတို့၏ မေတ္တာအရှင်းကြောင့် အနီးပတ်ဝန်းကျင်ရှိ ကျေးဇူး သားသမင်တို့သည် အချင်းချင်း သင့်သင့်မျှမျှ ရှိကြလေ၏။

သံမိုးကျောင်းသို့ ရောက်သောအခါမှစ၍ ‘ပါရိက’က သောက်ရော်းရောပ်ခြင်း၊ တံမြက်လျည်းခြင်းဝယ် ကိစ္စများကို နေ့စဉ်ဆောင်ရွက်သည်။

အခိန်ကျသောအခါ နစ်ယောက်လုံး သစ်သီးရှာဖွံ့ဖြိုး
ပြန်ရောက်၍ တားပြီးသောအခါ ကိုယ့်ကျောင်းသို့ ကိုယ်ဝင်ကာ
တရားအားထုတ်ကြလေသည်။

သိုံးမင်းသည် 'ခုဏ္ဏလ'နှင့် 'ပါရိကာ'တို့
ထံသို့ လာရောက် ဆည်ကော်လျှော့သူသည်။

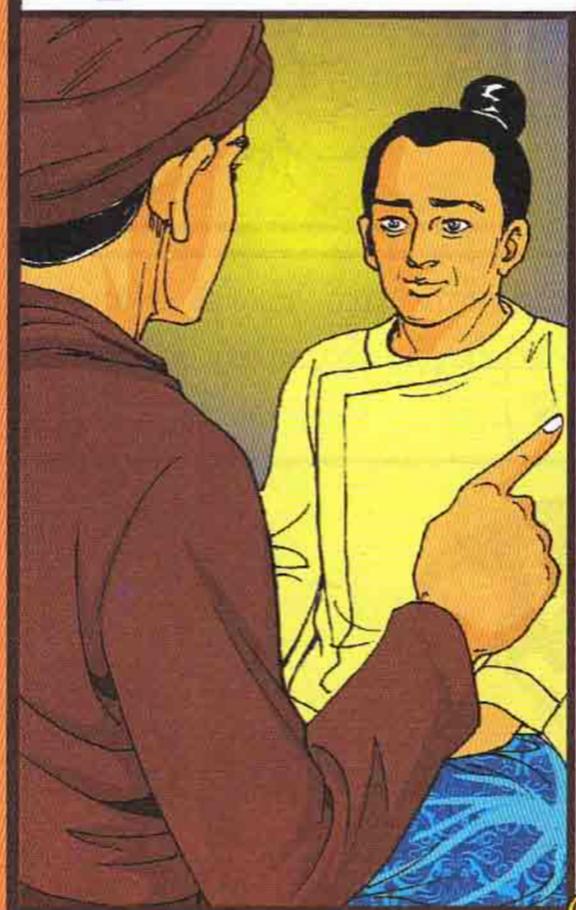

တစ်နေ့သောအခါ သိုံးမင်းသည် 'ခုဏ္ဏလ'နှင့် 'ပါရိကာ'တို့၏
နောက်ရေးကို ဆင်ခြင်ကျော်ရာ နစ်ယောက်စလုံး မျက်စိကွယ်လိမ့်
မည်ဟု သိသဖြင့် ...

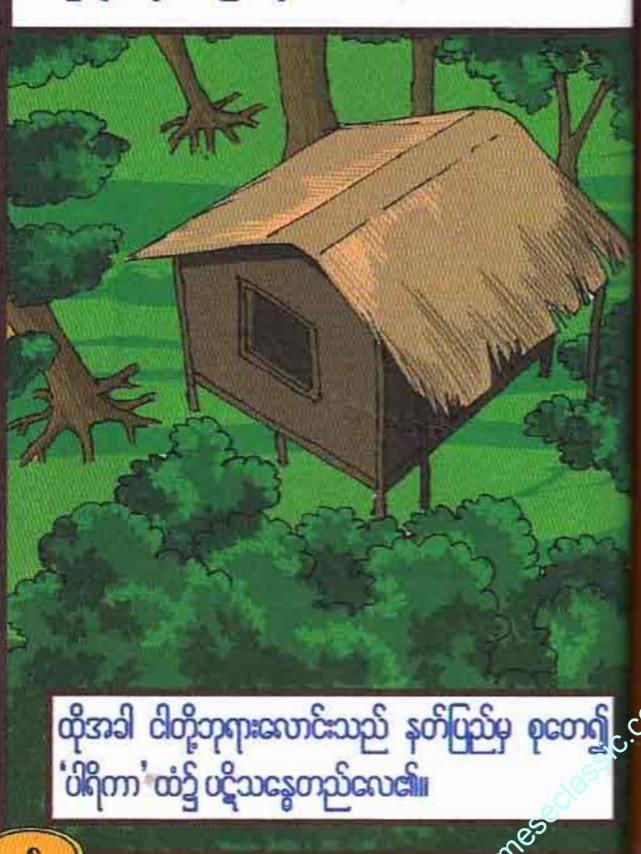
အရှင်တို့အား အန္တရာယ်
စွဲဖို့ မြင်ပါသည်။ လုပ်ကျွေးမြှောမည်
သားတစ်ယောက်ရှိဖို့ လိပါသည်။ သို့ဖြစ်၍
သားရောင်း ဖေဖေနိုင်ပါ။

ထိသိထိုယ်မဲ့ဖြေဆိုသောအခါတွင်မှ ‘ဒုက္ခလ’က လက်ခံ
လေသည်။

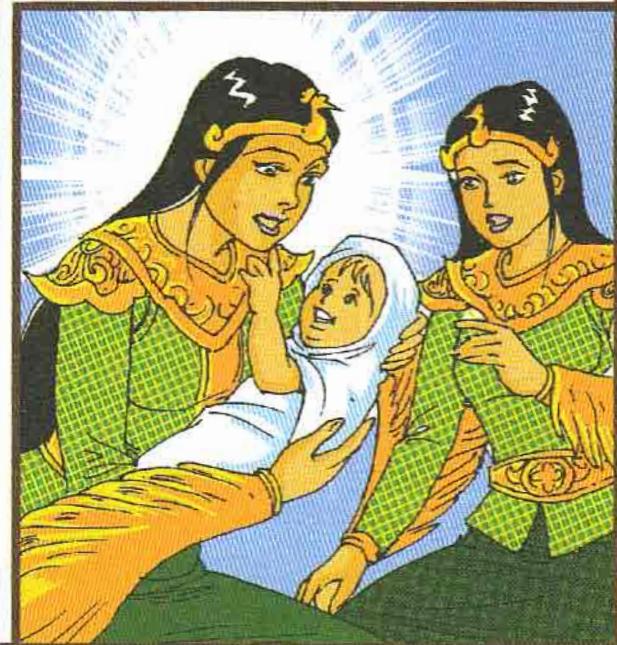
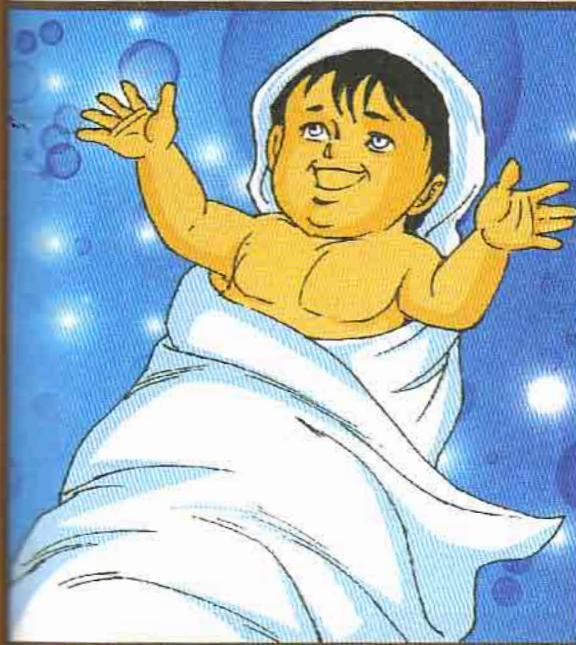

သိကြားမင်္ဂလာ၏ပြုးသွားသောအခါ ‘ဒုက္ခလ’သည် ‘ပါရိက’အား
ထိအကြောင်းကို ဖြေပြုပြီးလိုက်၍ ‘ပါရိက’ ဥတုလာသော
အခါ်၍ ချက်ကိုလက်ပြုး သုံးသယ်ပေါ်။

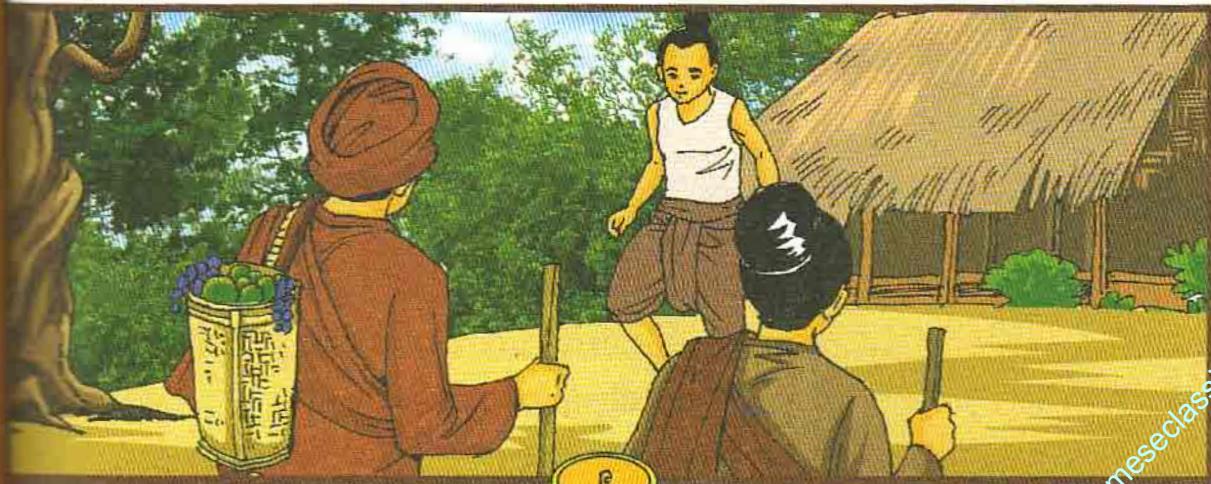

ထိအခါ ပါတို့ဘရားလောင်သည် နတ်ပြည့်မှ စုတော်
‘ပါရိက’ ထုံးပုံးသွေးတည်ပေါ်။

‘ပါရိက’သည် ဆယ်လစွဲသောအခါ ရွှေအဆင်း
နှင့်တူသော သားကိုဟူပြုပေးလေ၏။ ရွှေအဆင်း
ကဲ့သို့ ဝါဝင်းနေသေးကြောင့် သားလေးကို သုဝဏ္ဏ
သာမ (သုဝဏ္ဏသံသုံး) ဖူ အမည်ပေးကြပေ၏။

‘ပါရိက’ သစ်သီးရှာသွားသောအခါ ‘ကိန္ဒရိမှ’တိုက ‘သုဝဏ္ဏသာမ’ကို ထိန်းကြသည်။ ‘ခုဏ္လာ’နှင့် ‘ပါရိက’တို့သည် ‘သုဝဏ္ဏသာမ’ ဆယ့်ကြောက်နစ်သားအရွယ်ရောက်သည့်တိုင်ဒေါက် ပြရတော်ရောက်လျက် သစ်သီးကြီးပေါ် ရှာဖွေ ကျွေးမွှုးကြပေသည်။

တစ်ငွေသာအခါ 'ဒုက္ခလ'နှင့် 'ပါရိကာ'တို့သည်
သစ်သီးရှာရှုမှ ပြန်ရှာရှုတွင် သော်မေးကျင်းသို့
ရောက်သိန့်းကျူးမှု မိုးကြီးသည်းထန်စွာ ရွာချေသာကြောင့်
သစ်ပင်ကြုံးဘစ်ပင်အောက်သို့ ဝင်၍ တောင်ပိုပေါ်၌
ရှုံးကုန်တွေလေသည်။

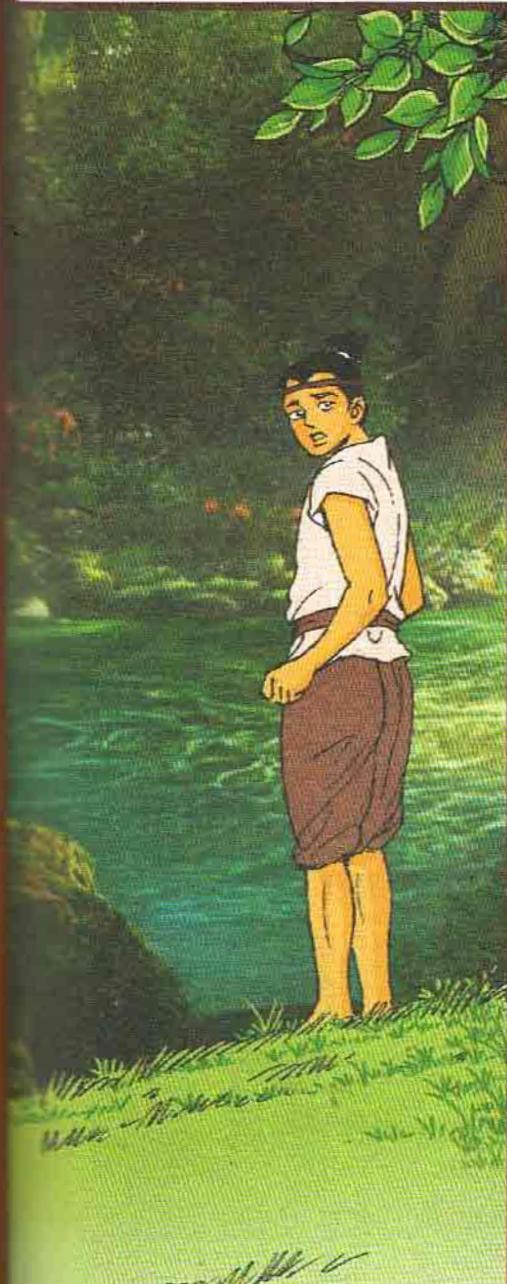

ထိုအခါ သူတို့ကိုယ်မှ ချွေးနှင့်ရေသာ ရေပေါက်တို့
သည် တောင်ပိုတွင်း ခေါင်းထဲသို့ ကျသဖြင့်

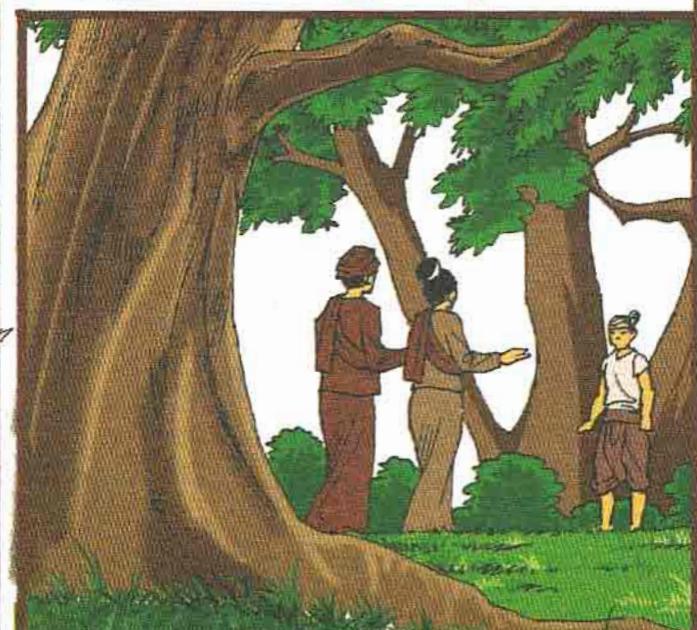

တွင်းထဲ၌ရှိသော ဖြွေဟောက်ကမှတ်ပိုက်ရာ နှစ်ယောက်လုံးပင် ဖြွေဆိပ်
သင့်၍ မျက်စိတ္ထုသွားလေသည်။

ဤသို့ မျက်စိက္ခယ်ရခြင်းမှာ သူတိန်စေယောက်လုံးသည် ရှေးဘဝ
တစ်ခုက ဆေးသရာလင်းယားပြစ်စဉ် မျက်စိရောဂါသည်
တစ်ယောက်ကို ဆေးပိုးသပေးသည့်အတွက် နှစ်ဦးသော
ဖုန်းပင်ပြီး ကန်အောင်လုပ်ခဲ့သော မကောင်မှုပြောင့်
ပြီးလေသည်။

‘သုဝဏ္ဏသမ’ သည် မိဘနှစ်ပါးပြန်ရောက်နေကျအချိန်တွင်
မရောက်လာသပြီး စိုးကိုစိုးပုန်လျက် မိဘများလာတတ်သော လမ်း
သို့ လုပ်ကျော်သောအား သစ်ပင်ကြီးအောက်တွင်

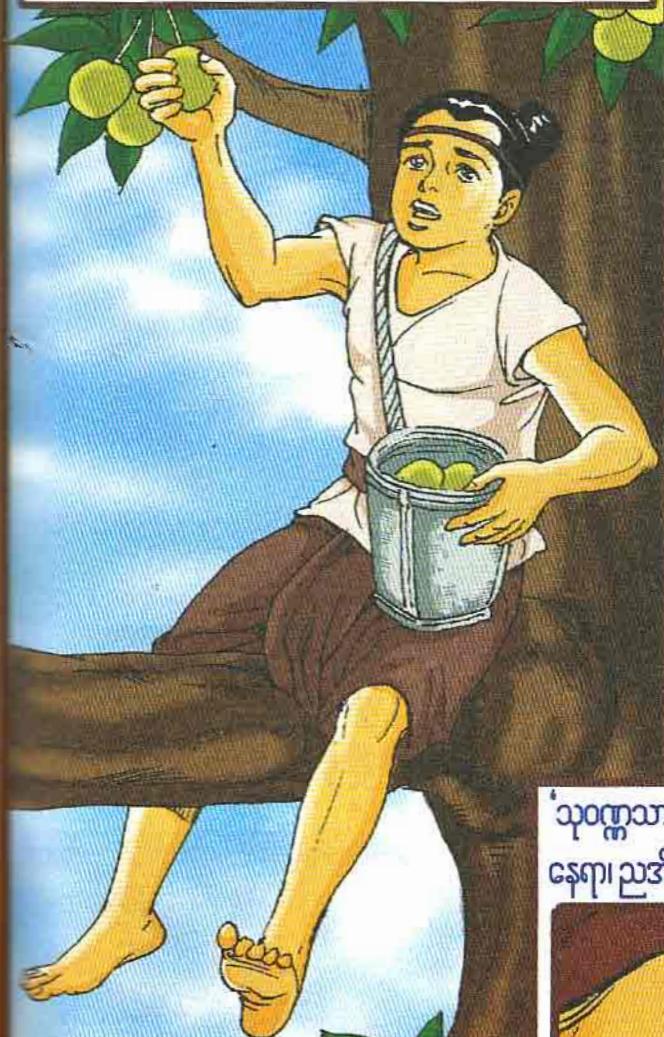
မျက်စိက္ခယ်လျက်မသွားတတ်၊ မလာတတ်ပြစ်နေသော မိဘတို့ကို တွေ့ရလေ၏။

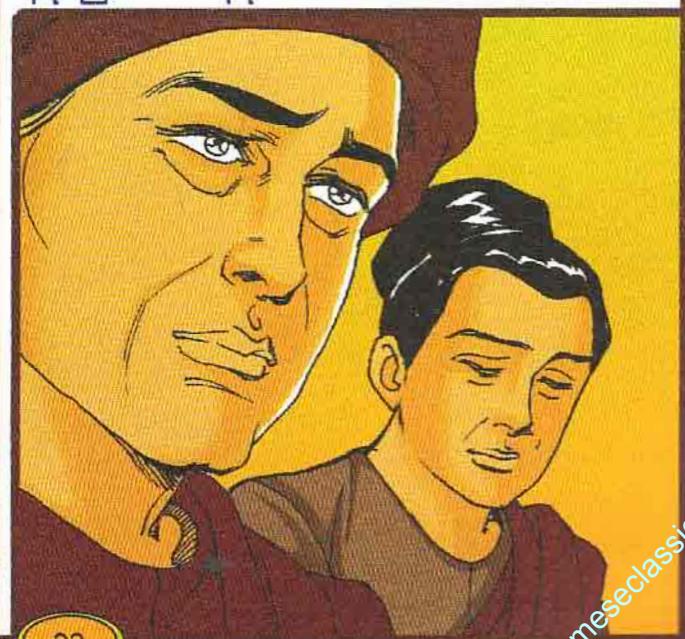
‘သုဝဏ္ဏသာမ’သည် မိဘနှစ်ပါးမျက်ခိုက္ခာယ်သွားသည်
ကို တွေ့ရသောအခါ ထောက်သွားရသဖြင့် ငိုးပြေားလေ
သည်။ သို့ရာတွင် မိဘနှစ်ပါးကို လုပ်ကျေးပြုရန်
အခွင့်ရသောကြောင့် ဝမ်းပြောက်ခြင်းလည်း ဖြစ်ပို့လေ
သည်။

ထိအသီမုစ၍ မိဘန်ပါးကို ခြောပ်လက်နယ်ပြုခြင်း၊
သစ်သီးကြီးငယ် ရှာဖွေကျွေးမွှေးခြင်းပြင့် လုပ်ကျွေးပြုရ
လေသည်။

‘သဝဏ္ဏသာမ’ သည် သာမ်းကျောင်းတွင် နှစ်လယ်နှစ်လယ် နှေသော
နေရာ၊ ညာဒို့ဝေးနေရာ...

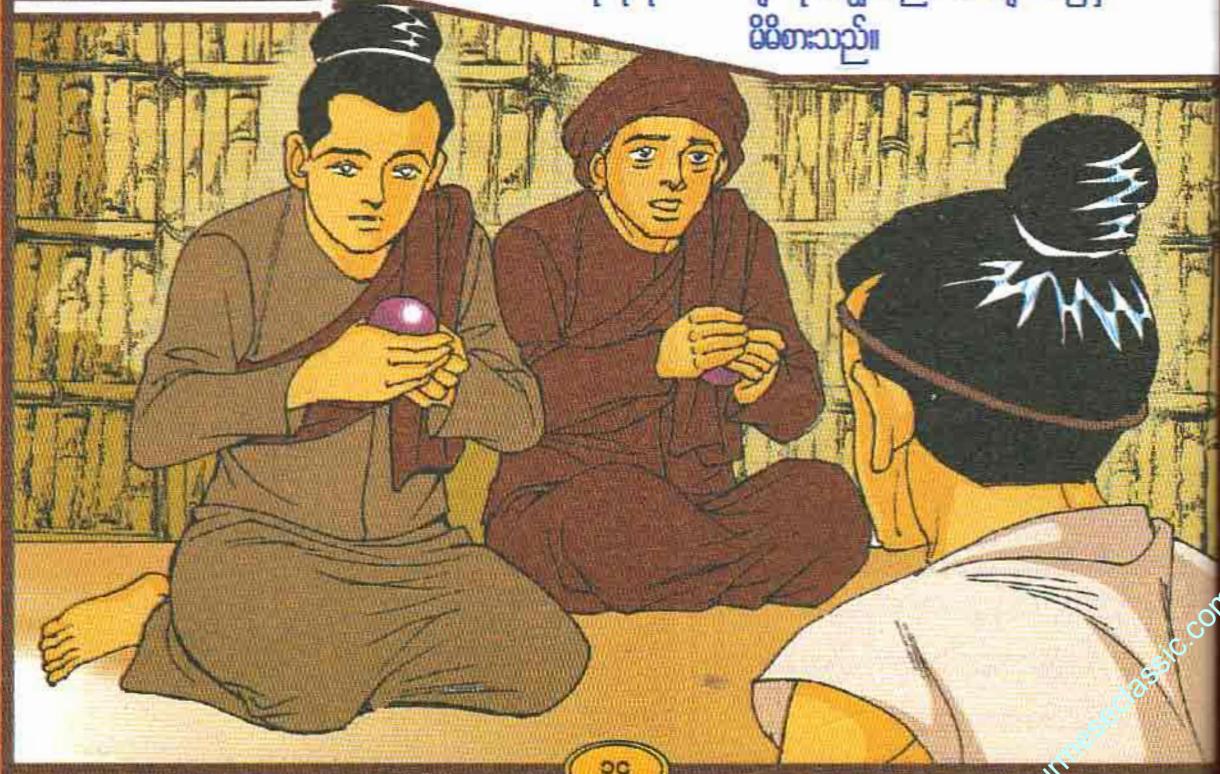
စကြံ့သွားသောနေရာ၊ ကျိုးကြီးစွန်းသော နေရာ၊
ကျင်ငယ်စွန်းသောနေရာ စသည်တို့ကို ကြိုးတန်း
ပူး လုပ်ပေးထားလေသည်။

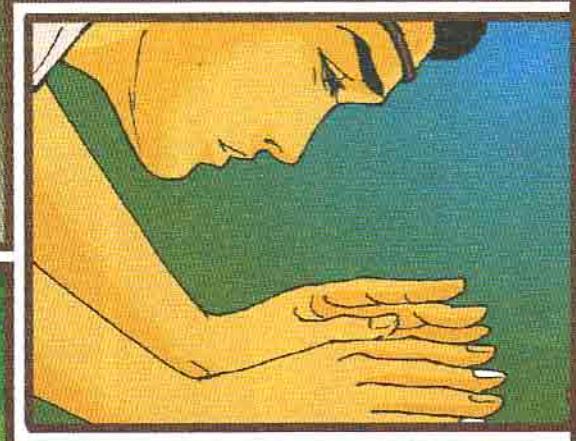
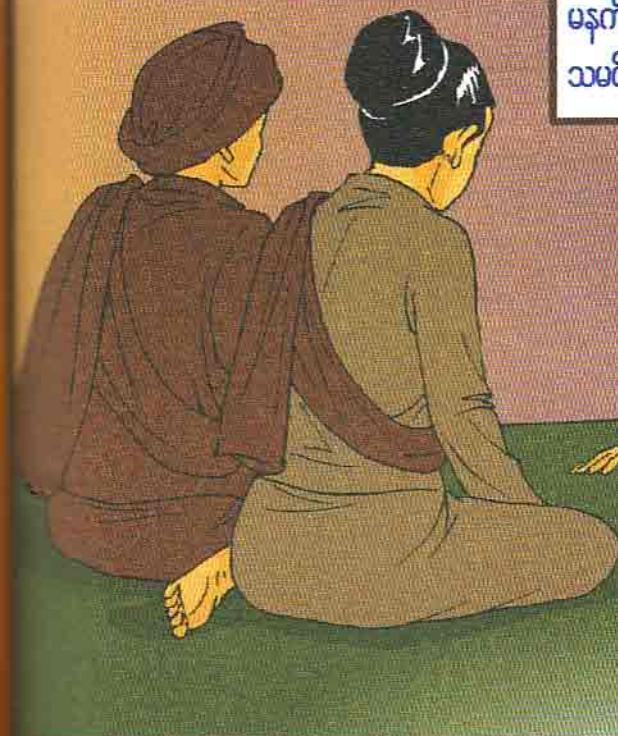
‘သုဝဏ္ဏသာမ’ သည် နံနက်တော့
အိပ်ရှုမ ထြွေးလျင် မိဘနှစ်ပါးကိုရှုံး၍
မိဘသူ့ခြစ်သုံးသွားပြီး သောက်ရေ သုံးရေ
သံသည်။

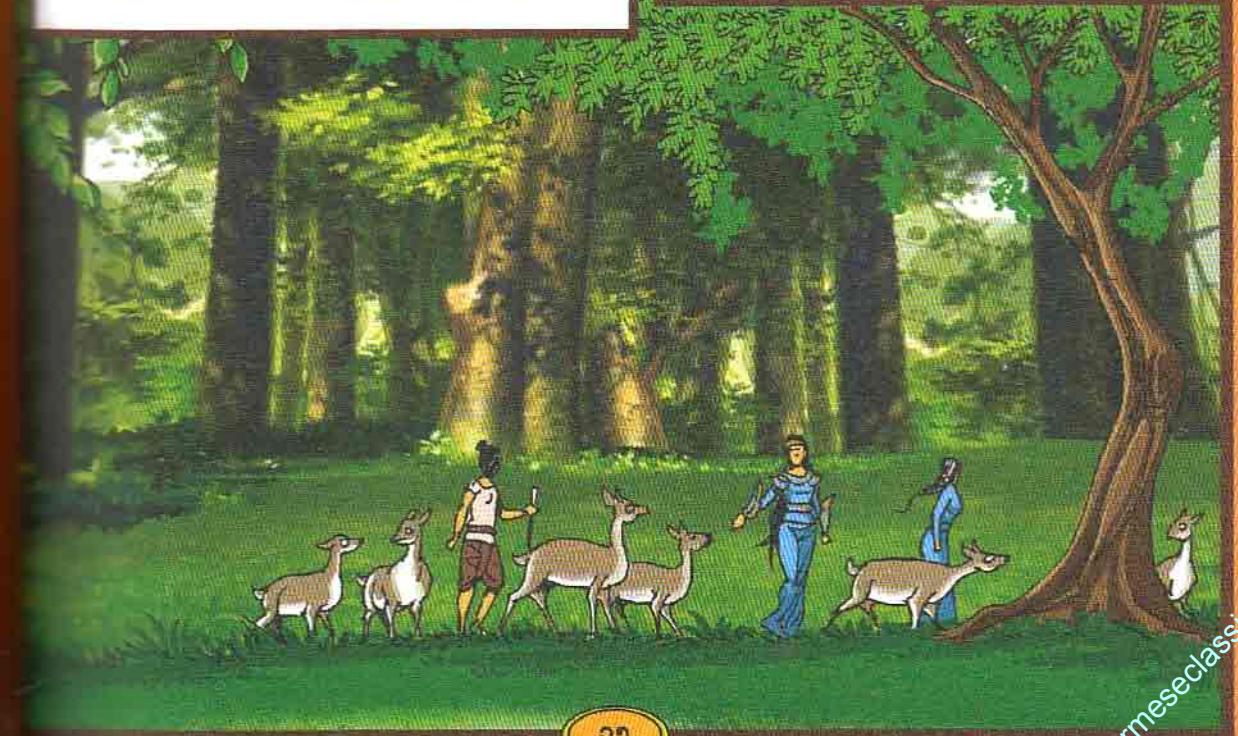
ဇော်ပြုသောအား မိဘနှစ်ပါးအား ပုဂ္ဂိုလ်နာ သစ်ရွှေနှင့် တံပွဲပေါ်၍ ပုဂ္ဂိုလ်နာသစ်ပြီး
သောအား ကောင်နှီးရာရာ သစ်သီးများကို ကျွေးသည်။ မိဘများအားပြုမှ
ပို့ဆောင်သည်။

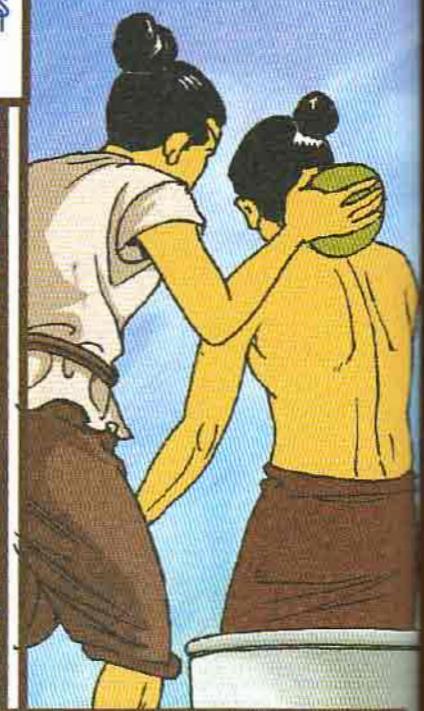
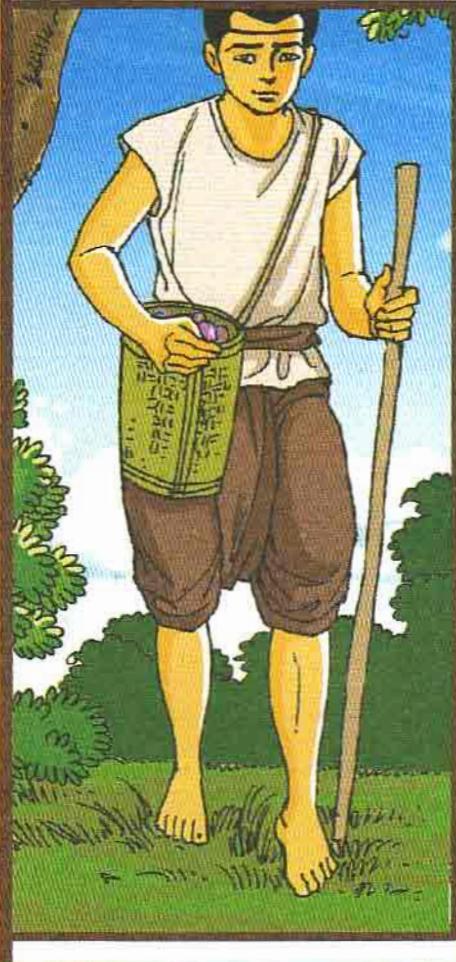
မနက်ပိုင်း ကိုဖြေသေအခါ မိဘနှစ်ပါးကို ရှိရှိ၍ အက်
သမင်များနှင့် အတူ သစ်သီးရှာ ထွက်လေသည်။

တော်ဝြေသို့ ရောက်သေအခါ 'ကိုန္တရ' များက
‘သုတေသန’ကို သစ်သီး ကု၍ ရှာဖော်သည်။

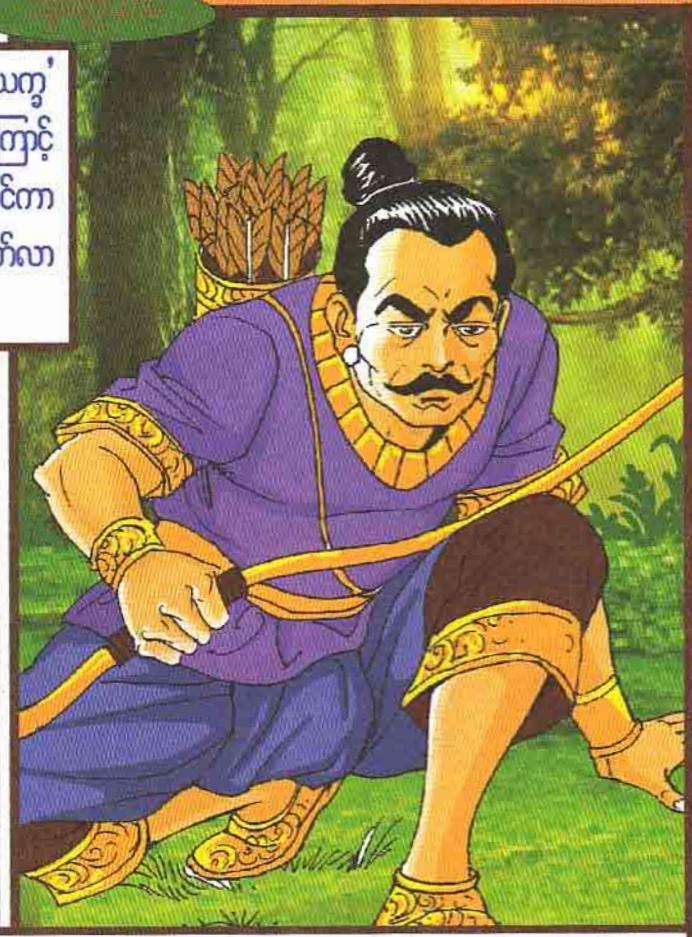

ယူချိုးအား သစ်သီးရှာမှ ပြန်လာဖြူး သံမ်းကောင်းသို့ ရောက်လျှင် ရေ့နွေး
ကျို့ဖြူး မိဘနှစ်ပါးကို ရှုံးပေးသော်။ ရော်မြို့သောအား အချုပ်းပြုစေရန်
မီးအုံကင်းဖြင့် မီးပို့ပေးသည်။

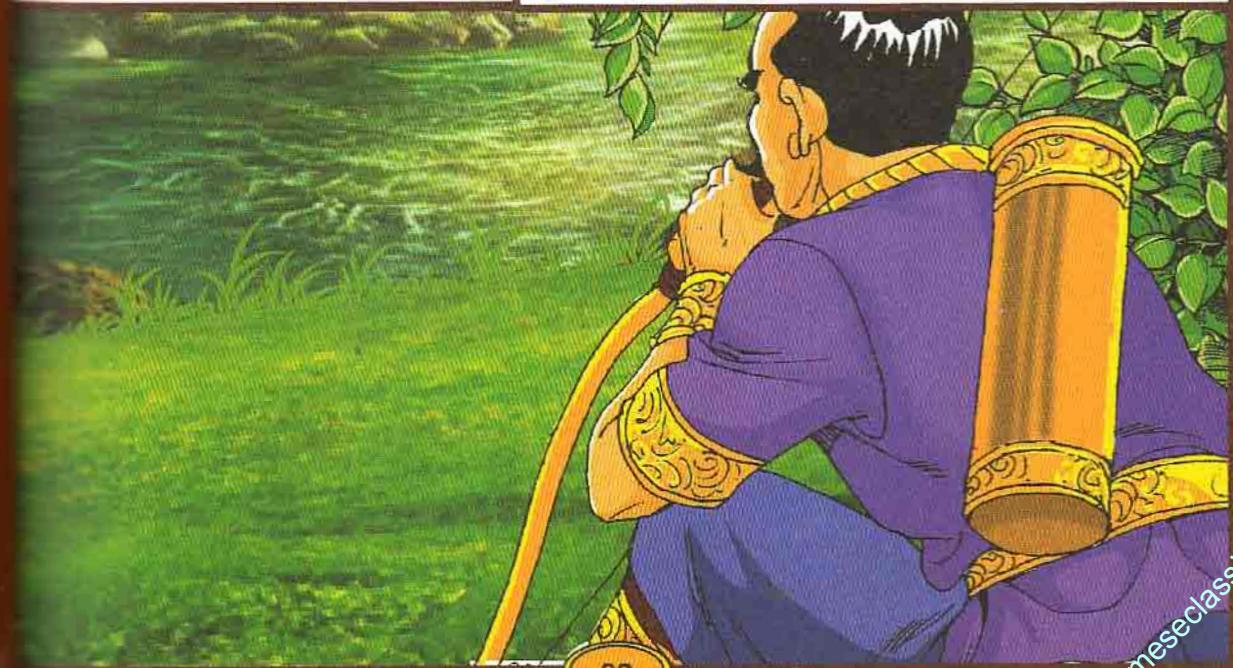

ထို့နောက် ကောင်းနှုံးရှာ သစ်သီးများကို ကျွေး
လျက် မိဘများဘဲပြီးမှ ပို့စေသည်။ တို့နည်း
အတိုင်း နေစဉ် ဝတ်မပျက်ပြုရလေသည်။

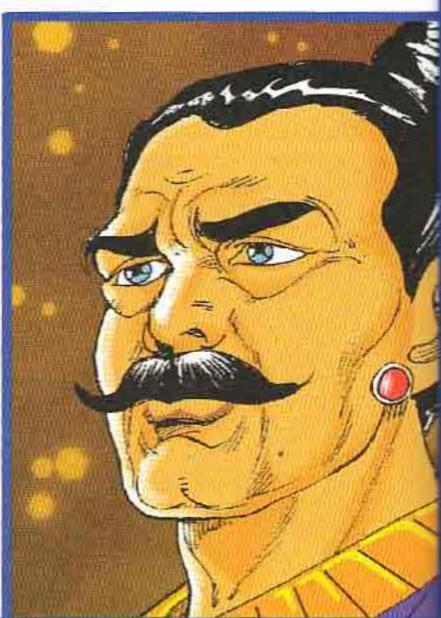
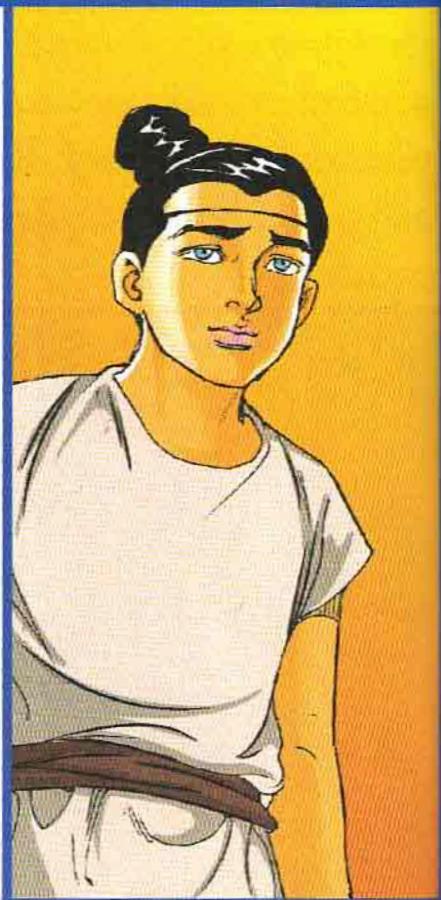
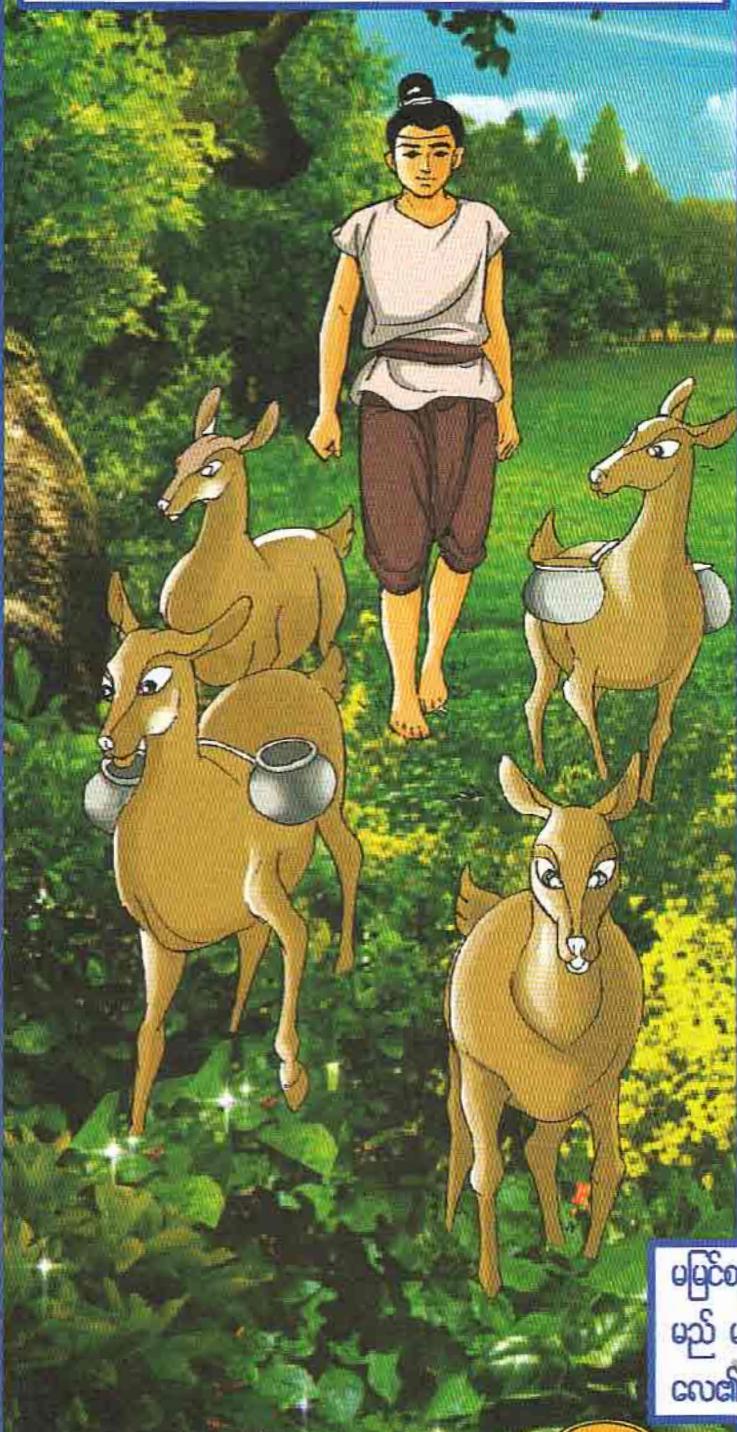

‘ပို့ယတ္ထ’မင်းကြီးသည် ‘သဝဏ္ဏသာမ’ နေစဉ်ရောပ်ဆင်းသော သိပ်တွင် သမင်ခြေရာများကိုတွေ့သဖြင့် သစ်ဘက်အံ့ပါးပြီး ပုန်းကုလ် ဧရာဝီးမြောင်းနေလေသည်။

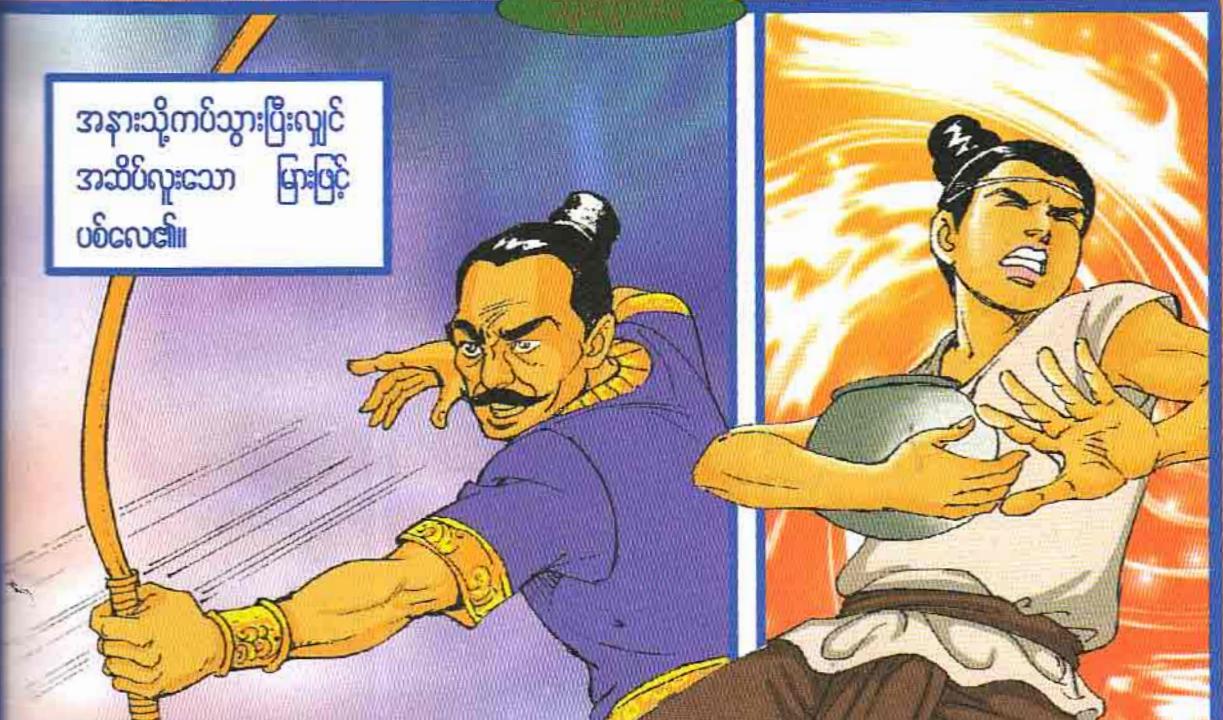

‘မင်းကြီး’ ရောင်းမြောင်းနှင့် မကြိမ်အတွင်း ‘သုဝဏ္ဏသာမ’ ရောပ်
ဆင်းလာလေသည်။ စီးပွားရေးသည် သမင်ပေါင်းခြံးပျက်
သမင်နှစ်ကောင် ကျောပ်ဗုံး ရော်းတင်ကာ ရောပ်ဆင်းလာ
သော ‘သုဝဏ္ဏသာမ’ ကို မြင်သောအပဲ။

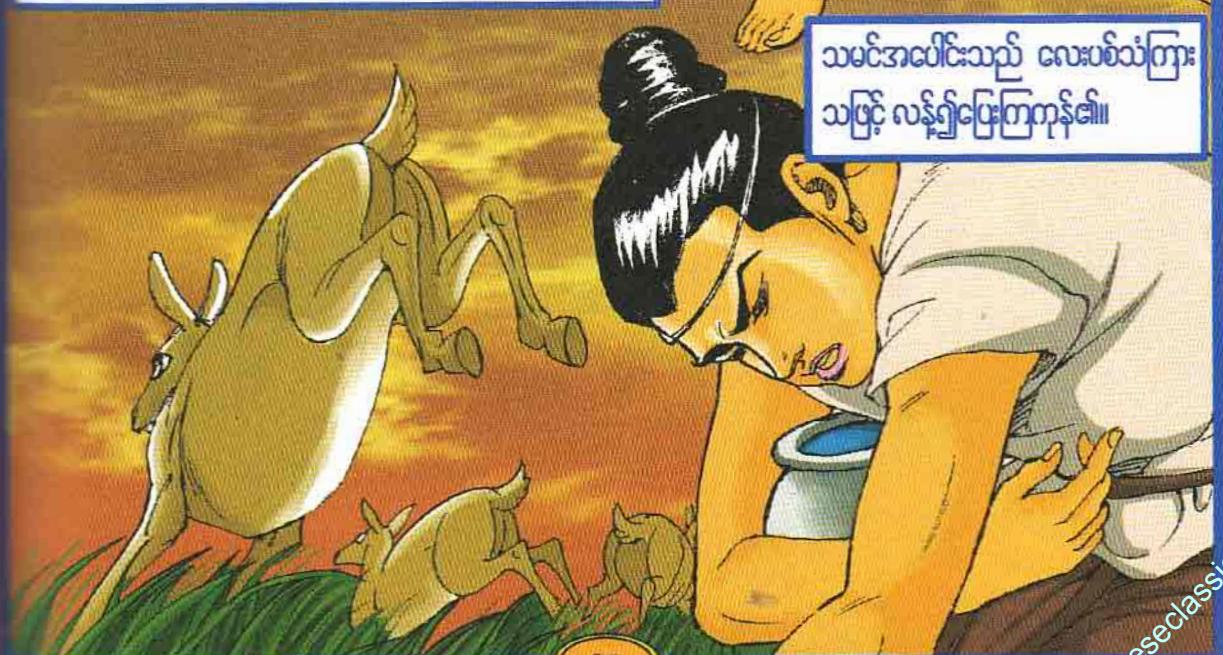
မမြင်စုံ လွန်စွာဖုံးသောကြောင့် လူသားဟုတ်လိမ့်
မည် မထင်သဖြင့် သုဝဏ္ဏသာမကို ဖမ်းယူရန် ကြ
လေ၏။

အနားသို့က်သွားပြီးလျှင်
အသို့လူးသော မြန်မြင့်
ပစ်လေ၏။

ပို့ယွှေ့ပင်းကြီး ပစ်လိုက်သောမြန်မြင့် 'သုဝဏ္ဏသာမ်'၏
သာဘက်နံပါးမှဝင်ပြီး ဘယ်ဘက်နံပါးကို ဖောက်ထွေက်သွားလေ
သည်။

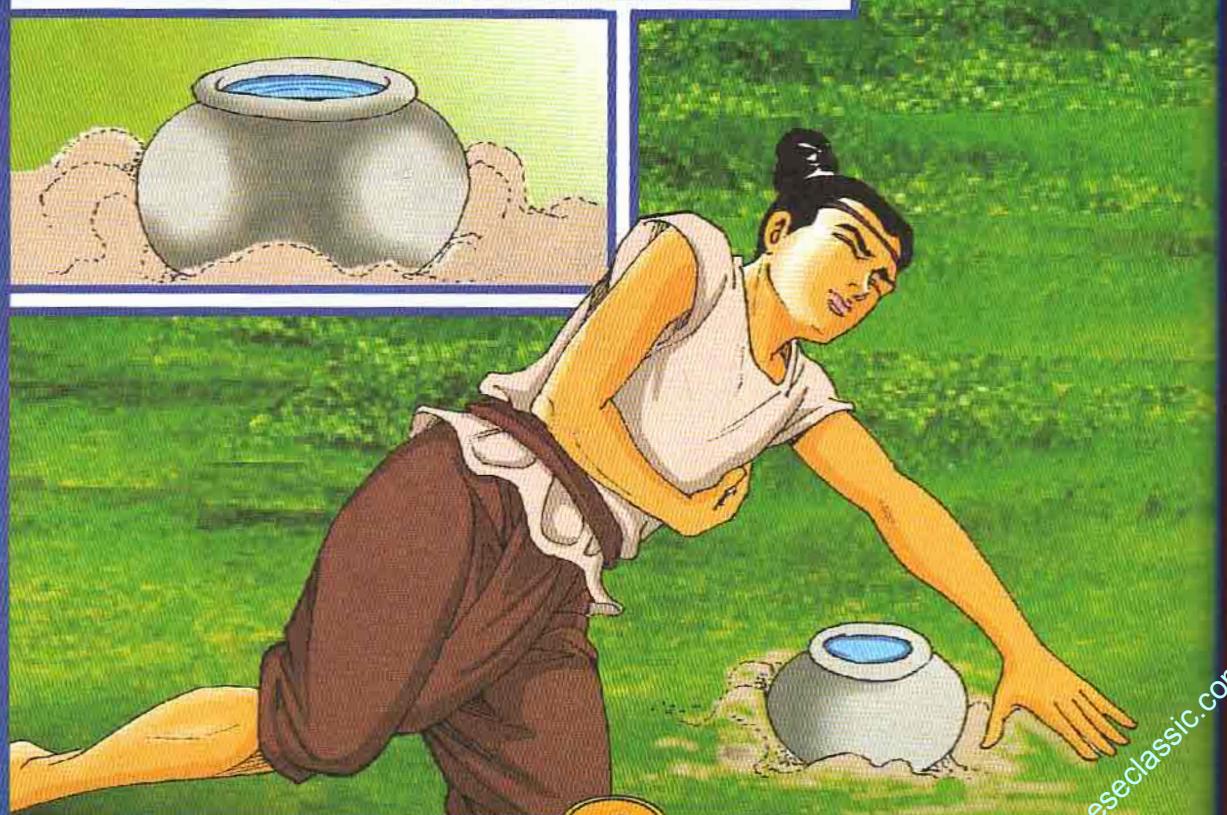
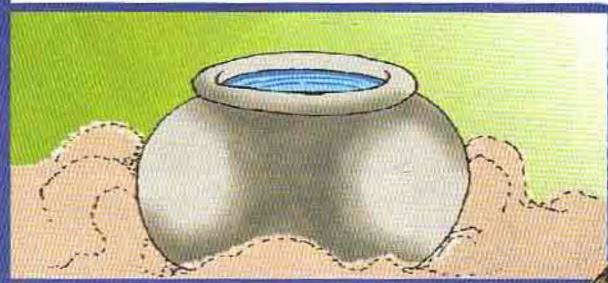
သမင်အပေါ်ဒေါ်သည် လေးပစ်သံကြား
သဖြင့် လန်ဗျာပြောကြကုန်၏။

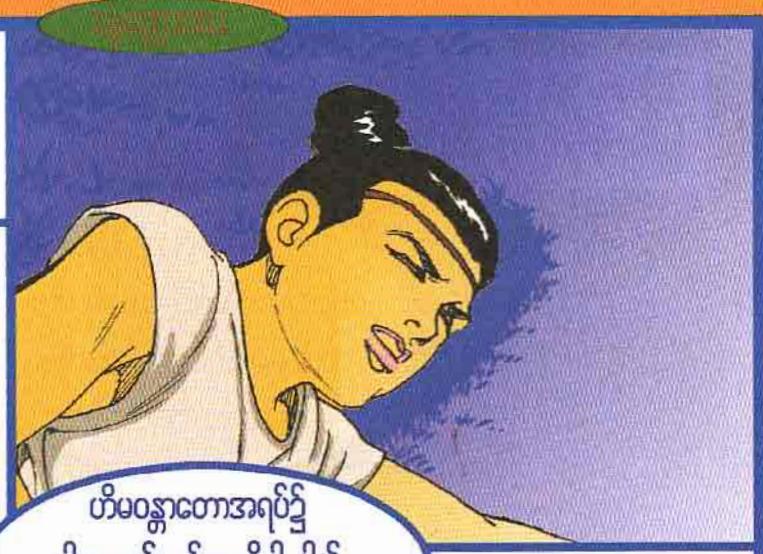
‘သုဝဏ္ဏသာမ’ကား ဖြားမှန်သော်လည်း ရေအိုးကိုပြန်းသနဲ့ လွှတ်မချေ
ဘဲ သတိကို ထောက်တည်ပျက် တေအိုးကို ဖြည့်သင်းစွာချို့

သတိယက်၍ တည်ပြီးမှ မိဘများရှိရာသက်သို့ ခေါင်းပျော်
သဲသောင်ပြင်း၌ လုံအိုးလေသည်။

‘သုတေသနမ’သည် မြားအကိုင်ကြုံ
သွေးပူ သွေးများ အနှစ်လာသော်လည်း
သတိကို လက်မဖွံ့ဖြေဘဲ...

ဟိမဝန္တတောအရပ်၏
တိမ္မာလည်း ရန်သူမရှိပါ၊ ဝါ၏
ဓိဘတိမ္မာလည်း ရန်သူမရှိပါ။

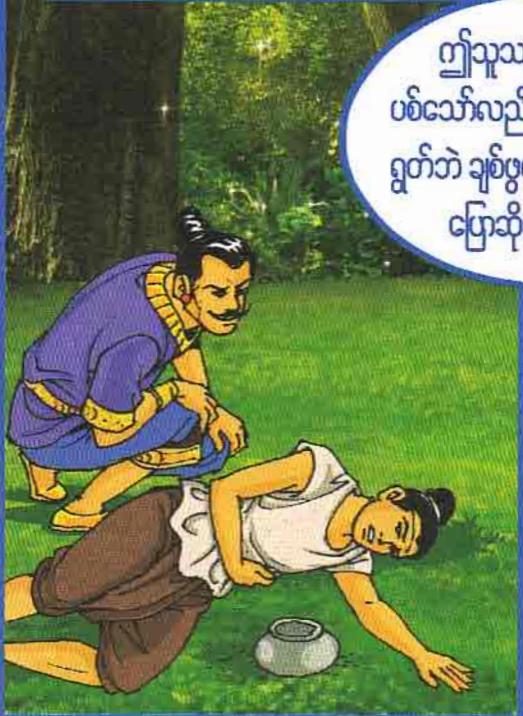
အဘယ်ချုသည်
ငါကို မြားဖြင့် ပစ်လေ
သနည်း။

‘ငါအသားသည် စားသုံးရသည်
အသားမဟုတ်၊ ငါအရေးလည်း အသုံးချကိုးမရှု
သို့ဖြစ်လျက် အဘယ်ငြောင် ငါကို သားကောင်
ပဲပဲ ပစ်သော်စရာဟု ထင်ဘိသနည်း’

‘ပိဋ္ဌယက္ခ’ မင်းကြီးသည် ‘သုဝဏ္ဏသာမ’
မှတ်တမ်းပံ့ကို ကြားသောအခါ...

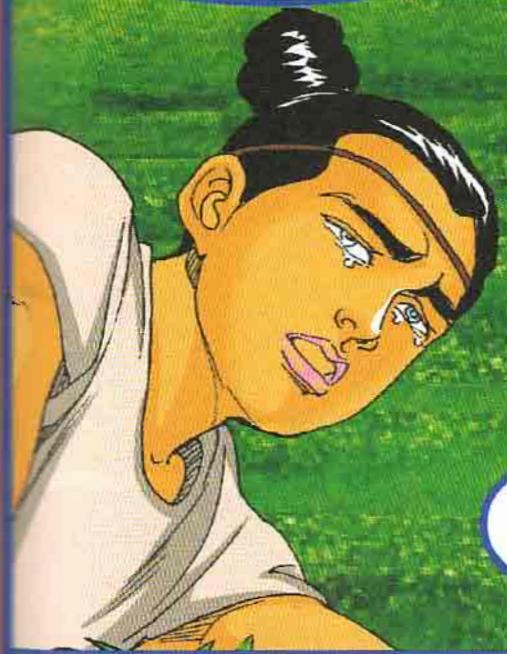
ဤသူသည် ပါကမြားဖို့
ပစ်သော်လည်း တိုက်မသဲရေး မရော
ချက်ဘဲ ချုပ်ဖွယ်သော စကားကိုပင်
ကြော်နိုင်သေးသည်။

သင်ဘယ်သူနှင့်
ဘယ်သူသားနှင့်
ဘယ်အမျိုးအနှစ်နှင့်

ကျွန်ုပ်ကား တင်းသော်၏ သား
ဖြစ်မိသည့်၊ အသက်ရှင်စဉ်က သုဝဏ္ဏသာမ်
ဖု ခေါ်ကြမိသည်။

ယခု သင်မင်းကြီး၏
များဒက်ကြောင့် သွေးပွဲက်ပွဲက်အနှင့်
ပါပြီ သောကတော့မည် ဖြစ်ပါသည်။

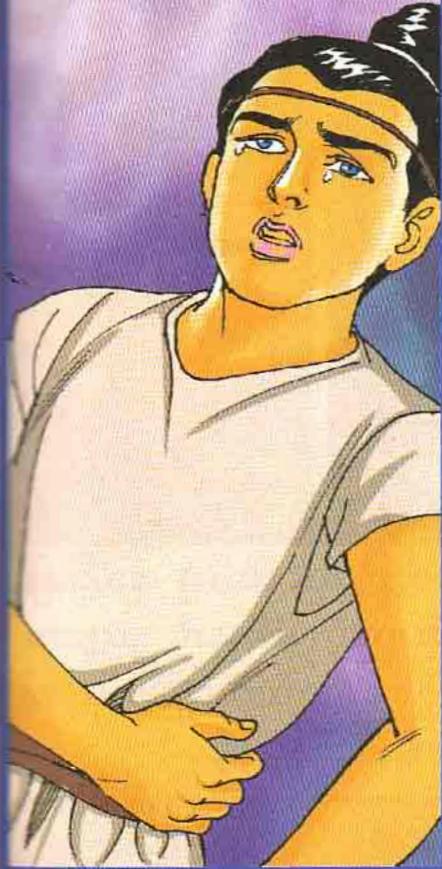
အရှင်မင်းကြီး၊ လောက်၍
လူအများသည် ကျားသစ်ကို အရေ
လိုချင်သောကြောင့်သတ်ကြပါသည်၊
သင်ကို အစွဲယ် လိုချင်သောကြောင့်
သတ်ကြပါသည်။

သင်မင်းကြီးက
ကျွန်ုပ်ကို ဘာအတွက် မြှေးဖြွှေး
ပစ်သတ်ပါသနည်း။

ထုတေသန 'သုဝဏ္ဏသမ'က ဤသိ
ဆိုလေသည်။

ကျွန်ုပ် ဂျုမ္န်သီသည်
အခါကစရှိ သမင်များသည် ကျွန်ုပ်ကိုဖြင့်
လန်သည်ဟမရှိခဲ့ဖြစ်ပါ တောတွင်ရှိ သားရဲ
တိဂုံးနှင့်တို့သည်လည်း ကျွန်ုပ်ကိုဖြင့်
မလန်ကြပါ။

လူတို့ပြင်လျှင် အလွန်ပြောက်တတ်
သည် 'ကိန္ဒရာ'များပဲ ကျွန်ုပ်နှင့်အတူတက္က
ဝမ်းပြောက်ပော်ရှုံးစွာ တောတောင်တစ်ခွင့်
လှည့်လည်ကြပါသည်။

သင်မင်းကြီးသည် ကျွန်ုပ်ကို
မြင်၍ သင်များ လန့်ပြောကျသည့်ဟု
အဘယ့်ကြောင့် ဆိုလေသနသူး ...

ထိအခါ 'ပိဋ္ဌယတ္ထ' မင်းကြီးသည် မိမိလိမ်းကြောမြစ်မြောင်း
ကြောင်း ဝန်ခံရလေတဲ့။ ယင်းသို့ ဝန်ခြောက် 'သုက္ကသာမ်'
သည် ကြံတောက်ယူတဲ့ တစ် ယောက်တည်းအောင်း မဟုတ်တန်
ရာ မိဘအေးမျိုးတို့ ရှိတန်ရာသည့်ဟု တွေ့ရှု...

'သင်သည် ဘယ်အရပ်က
လာသနသူး၊ ဘယ်သူရှိင်းရှု
ရောမ်သနသူး'

ထိအမေးကိုကြားသောအခါ 'သုဝဏ္ဏဘမ' သည်
မြေးအက်ကြောင့် ပြင်ထန့်စွာခံစားနေရသာ ဝေအား
ကို သည်ဘံပြီးကျင့် သံတွင်သုတေသနလေသာ သွေးကို
အန်ထုတ်ပျော်...

အရှင်ပင်တိုး ကျွန်ုပ်၏
မိဘ နှစ်ပါးတို့သည် စကျင်စ်
ကွင်း အလင်း မရရှုကြပါ

ကျွန်ုပ်သည် မျက်မမြင်
ဒုက္ခိုက မိဘနှစ်ပါးကို လုပ်ကျွေးပြုစွာနေသူ
ဖြစ်ပါသည်။

‘အရင်မင်းကြီး၊ ကျွန်ုပ်၏ မိဘနှစ်ပါးတွင်
တော်သံ့ပိုရန် သစ်သီးကြောက်ရက်တမ္မသာ ရှိပါသည်
သောက်ရန်ရောကားမရှိပါ၊ သောက်ရောကို မရရှုံး
မိဘ နှစ်ပါးသည် သောက်ရှုံးတော့မည်’

‘အရင်မင်းကြီးမြားအကိုချက်ကြောင့်
သွေးပွဲကိုအန်နေရသော သင်းကဲဖွူက္ခ
သည် မိဘနှစ်ပါးကိုမမြင်ရသောသင်းကဲ
ဒုက္ခလောက် မကြီးပါ’

မြားမှန်သော
ဤဒုက္ခမျိုးကို သံသရာတွင် ကျင်လည်
နေသော ယောက်ရားများမှ ထွေကြံ့ရ
တတ်ပါသည်။

မြားမှန်ခံရခြင်းထက်
မိဘနှစ်ပါးကို မမြင်ခြင်းက
ပို၍သင်းကဲရှုပါသည်။

အရှင်မင်းကြီး၊ အဘေးကိုရှာမဲ့သည် 'မယ်တော်'
နှင့် 'သမည်းတော်' တို့သည် ဂုဏ်ပေါင်းများ၏ ကြောသည့်တိုင်အောင်
နေရောသပါ ငိုကြေးရှာတော့မည်၊ ငိုကြေးရလွန်သဖြင့် ရေမရှိသော
တောင်ကျ ချောင်းကလေးပမာ ငြောက်သွေ့
ငောက်ရှာတော့မည်။

"အရှင်မင်းကြီး၊ အကျွန်ုပ်သည်
မိဘန်ပါးအား သစ်သီးကြီးထံ ရှာဖွေကျေးပြီး
ငြော်ဆုံးလက်နယ်ပြုပုဂ္ဂိုလ်ပေးပါသည်"

မိဘန်ပါးသည် ကျွန်ုပ်ကို မပြုပုဂ္ဂိုလ်အသိ
'ချစ်သား သမ၊ ချစ်သား သမ' ဟု မပြုပုဂ္ဂိုလ်နှင့်
တမ်းတဝေါ်င်ကာ တော်ကြီးအလယ်တွင် တဝဲလည်လည်
ပြစ်ငောက်ရှာတော့မည်။

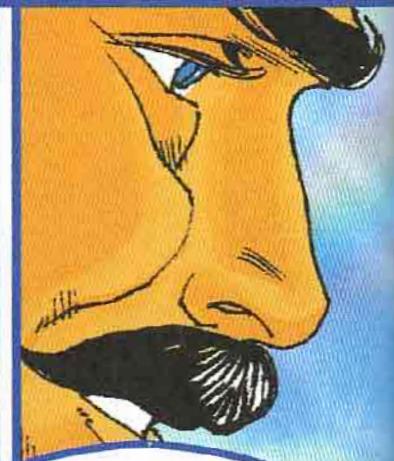
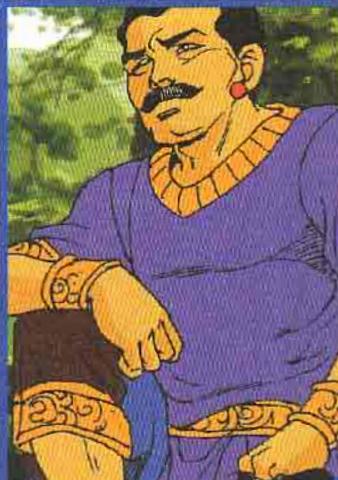
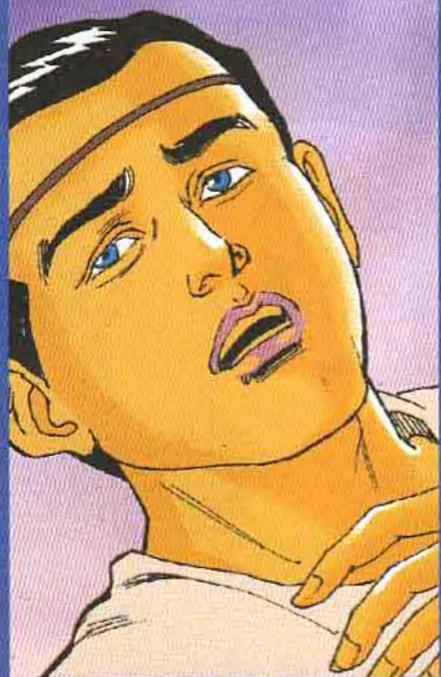

‘အရှင်ပင်းကြီး၊ မျက်မပြောမိဘ[။]
နှစ်ပါးကို မဖြင့်ရသည့်အတွက် စိတ်သင်းရဲ့
သည်၊ ဒုတိယမြားသည် ကျွန်ုပ် နှလံးသား၏ ရူးဝင်၍
နေပါသည်၊ ထိမြားချက်သည် သင် မင်းကြီးပစ်သည်
ပထမမြားချက်ထက် ပို၍ ပြေားထန်
လုပ်သည်။’

မိဘနှစ်ပါးအတွက်
ကြောင့်ကြသည့် စိန်းရိုးသေကယူသော
ဒုတိယ မြားချက်ကြောင့်ပင် ကျွန်ုပ်အသက်
သေရပါတော့မည်။’

‘ပို့ယွေ့ပင်းကြီး’ သည် ‘သုဝဏ္ဏသာမ’ ၏ ငိုကြေးတမ်းတခြင်းကို ကြား
ရသောအား...’

ၤ။ ‘သုဝဏ္ဏသာမ’ ကား
တကယ့် သူတော်ကောင်းပါတကား၊
သူတော်ကောင်းတရား လက်ကိုင်ထေးလျက်
မိဘနှစ်ပါးကို လုပ်ကျွဲ့ပြု
နေသူပါတကား။’

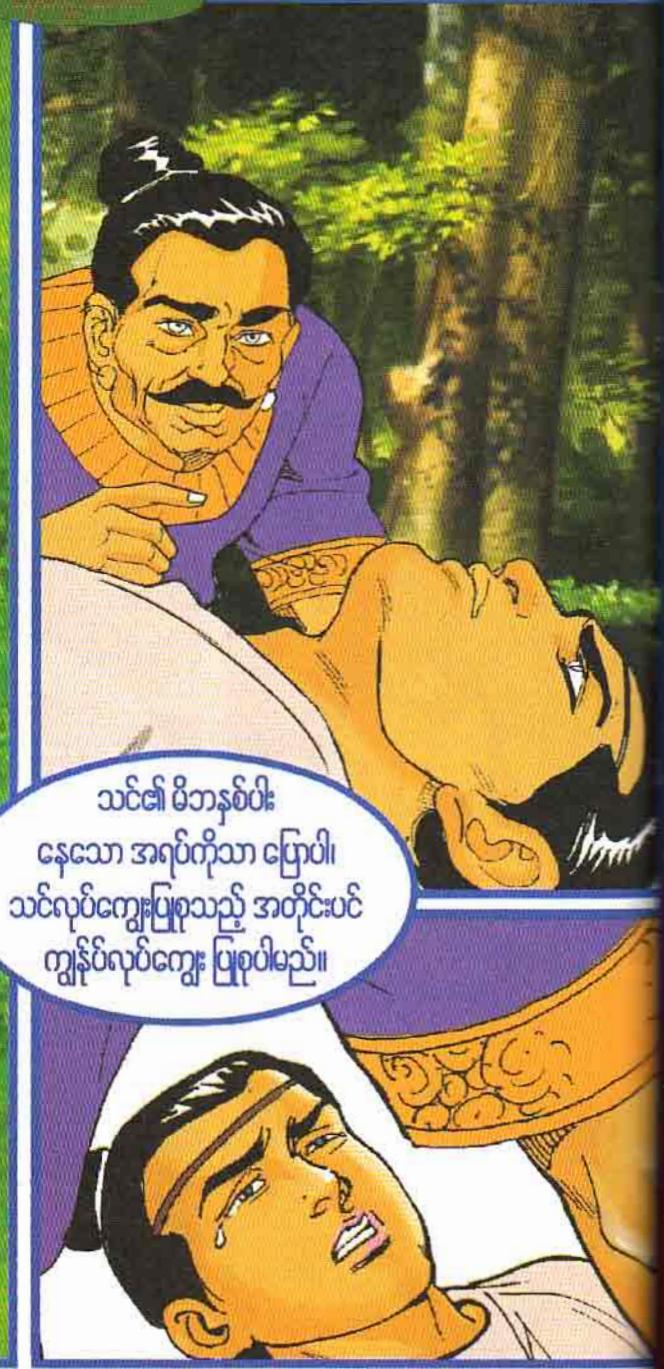
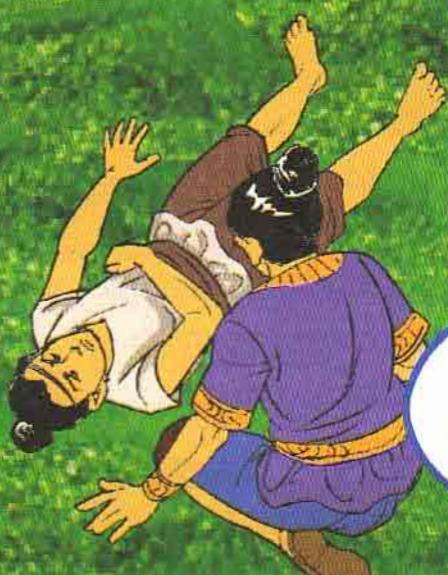
ယခုပြီးဒက်ကြောင့် သွေးပွဲတိုက်
အန်က ဝေဇာအပြီးအထန်ခံစားနေရပူ
ဖြစ်လျက် မိမိဝေဇာကို သတိမထားနိုင်ဘဲ မိဘန်ပါး
ကိုသာ တမ်းတော်ရှာသည်။ ကြိများလောက်
ရုက်ကျော်များနှင့် ပြည့်စုသည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကို
ငါပိမှာ ခံလေသည်။

၃၁

မူးအဖိုး ငရဲကျေမည် ဆဲဆဲ့
မင်းအပြစ်သည် ဘာအသုံးကျတော်မည်နည်း၊
တိုင်းပြည်သို့ မပြန်တော့ဘဲ ကြိတော်အရပ်တွင်
သုဝဏ္ဏသာမ လုပ်ကျွေးပြုစုသည့်အတိုင်း
သူငါးမီဘန်ပါးကို လုပ်ကျွေးပြုစု
နေတော့အံ့...

သုဝဏ္ဏသာမ အလွန်အမင်း
မပုသွေးပါနှင့်တော့၊ အကျိုးပိုသည်
အမှုကြီးငယ်ကို ဆောင်ရွက်လျက် သင်၏
မိဘန်ပါးကို လုပ်ကျွေး
ပြုစုပါမည်။

ကျွန်ုပ်သည် လေးအတတ်၌ လိမ္မာ
ကျေမြဲကျင့်သူ ဖြစ်ပါသည်။ ကြံတောအရပ်၌
ခြသေ့စသော သားရဲတို့၏ တားကြေးကိုလည်း
ရှာဖွေပျက် သစ်ဖြစ် သစ်၍ သစ်သီးပို့ဂျိ
လည်း ရှာဖွေပြီး သင်၏ မိဘနှစ်ပါးကို
လုပ်ကျေးပြုပါမည်။

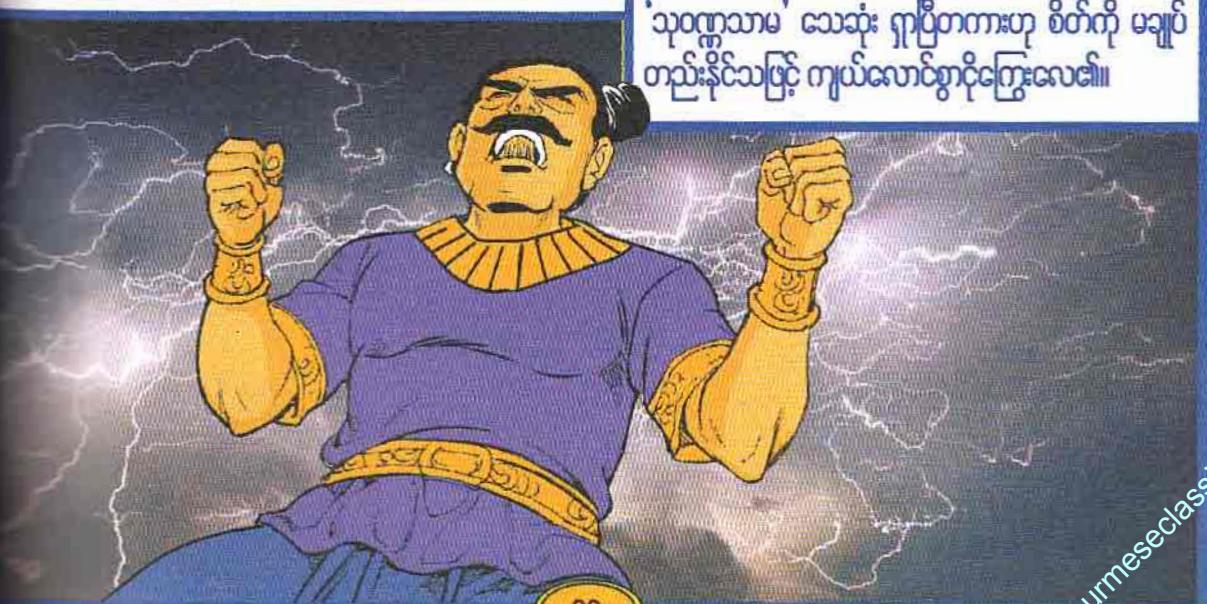
‘ပိဋ္ဌယက္ခ’ မင်းကြီး၏ စကားကိုကြားရသောအား
‘သုဝဏ္ဏသာ’ သည် ဝိုးပြောကိုဝိုးသာဖြင့် မိဘ
နှစ်ပါး နေထိုင်ရ အရပ်ကို ပြောကြားပြီးလျှင် ...

အရှင်မင်းကြီး ကျွန်ုပ်၏
မိဘနှစ်ပါးတိသည် စက္ခနစ်ကွင်း
အလင်း မရရှာကြပါ၊ ကြုံတောအရပ်၏
ကျွန်ုပ်၏ မိဘနှစ်ပါးကို လုပ်ကျော်ပြု
ဝရှိခိုက် တောင့်ရှောက်တော်မူပါ၊
အရှင်မင်းကြီး

“အရှင်မင်းကြီးအား ရှိခိုး
ပါ၏၊ မိဘနှစ်ပါးကိုလည်းရှိခိုးပါ၏၊
မိဘနှစ်ပါးကိုလည်း ကျွန်ုပ်က ရှိခိုး
ပါသည်ဟု မှာခိုက်ကြောင်းကို
ပြောကြားတော်မူပါ”

ယင်းသို့မှာကြားပြီးသောအခါ ‘သုဝဏ္ဏသာမ’သည် မြို့
သံပို့တံ့သဖြင့် မောင်မြှော်သွေးလေ၏။ ‘ပို့ယတ္ထ’
မင်းကြီးသည် ‘သုဝဏ္ဏသာမ’ကို စိုးသပ်ကြသွားပြီးလျှင်
‘သုဝဏ္ဏသာမ’ သောဆုံး ရှုပြုတကားဟု ခိုတ်ကို မချုပ်
တည်နိုင်သဖြင့် ကျယ်လောင်စွာငါးကြားလေ၏။

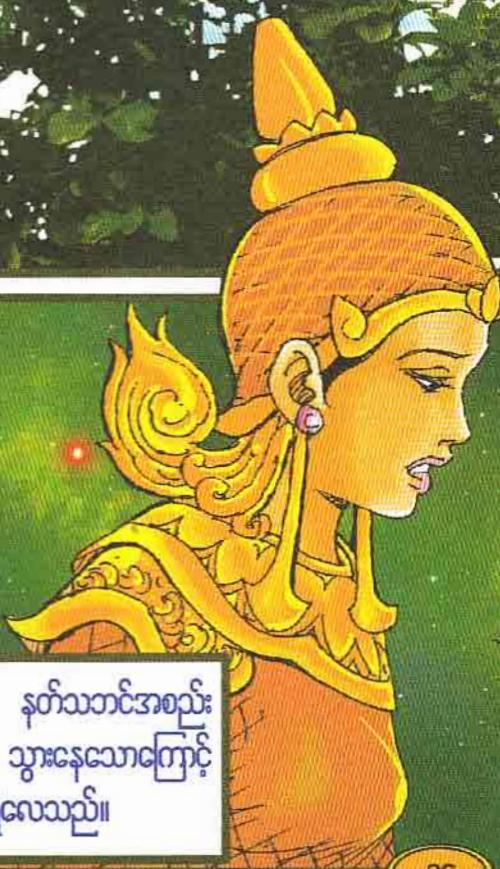

ထိအခါ 'ဂန္ဓာဇ်'တောင်း နေသာ 'ပဟ္မသနရှိ'
မည်သာ နတ်သမီးတစ်ပါး ရှိသည်။ ထိနတ်သမီး
တား ဘုရားလောင်း 'သဝဏ္ဏသာမ'၏ လွန်သော
ချုပ်ဘဝဏ္ဏက်က မိုင် ဖြစ်သူ့လေသည်။

ထိ 'ပဟ္မသနရှိ'နတ်သမီးသည် 'သဝဏ္ဏသာမ'
တို့ သား ယူသာ ချုပ်ခြင်းဖြင့် အမြဲပို့
ကြသူရတောင်းရှုက်နေသည်။

ထိနှုန်းတား နတ်သမီးဘဝဏ္ဏာ
အဝေးသို့ သွားနေသောကြောင့်
မကြော်မိုး ရှိလေသည်။

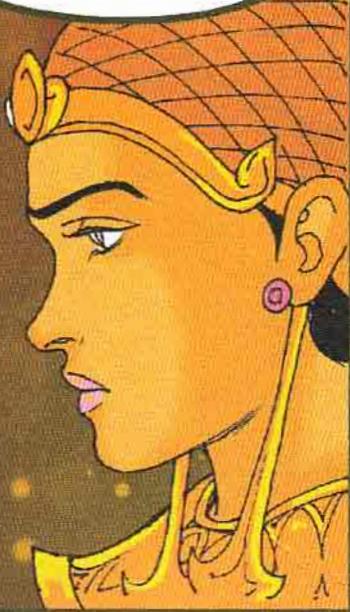
‘သုဝဏ္ဏသာမ’ မေ့မြေနေချိန်ကဗျာ ကြော်စိ
သဖြင့် ဖြစ်ပျက်ပုံ အလုံးခုံကို သံရသောအား ...

အကယ်၍ ငါမသွားပျော် ငါသား
‘သုဝဏ္ဏသာမ’ သည် အသက်သောရှာလိမ့်မည်၊
‘ပိဋ္ဌယက္ခ’ မင်းကြီးပည်း နှလုံးကွဲပြား
သေလိမ့်မည်။

‘ဒုက္ခလ’ နှင့် ‘ပိဋ္ဌက္ခ’ တို့လည်း
အစာပြုပို့ပြီး သေကြာလိမ့်မည်။ ငါသွားပျော်
ကား ‘ပိဋ္ဌယက္ခ’ မင်းကြီးသည် သောက်ရေအုံး
ကို ယူဆောင်၍ ‘သုဝဏ္ဏသာမ’ ၏ မိဘတို့
ထံသို့ သွားပို့ပြီးပျော် ...

‘သုဝဏ္ဏသာမ’ ကို မိမိ
သတိမိကြောင်း ပြောလျက် ‘ဒုက္ခလ’ နှင့်
‘ပိဋ္ဌက္ခ’ တို့တို့ ‘သုဝဏ္ဏသာမ’ ရှိရာသို့
ကော်ဆောင်လာလိမ့်မည်။

ထိအခါ 'သုဝဏ္ဏသမ' မိဘ[။]
နှစ်ယောက်ပြင့် ပါတီ၏သူဆုံးချက်ကြောင့်
အသိပြုပြီး 'သုဝဏ္ဏသမ' လည်း
အသက်ရှင်လိမ့်မည်။

'ဒုက္ခလ'နှင့် 'ပါရိကာ'တို့လည်း
မျက်စီမံကြေလိမ့်မည်၊ မင်းကြီးလည်း 'သုဝဏ္ဏသမ' ၏
တရားတို့ နားတြားစားပြင့် တိုင်းပြည်သို့ ပြန်ပြီး ကသိုလ်
ကောင်းမှုများတို့ ပြုလုပ်က နတ်ရွှေသုတေသန
လေးရပ်လိမ့်မည်၊ သို့ဖြစ်၍ ငါသွားအဲ ...

မင်းကြီးအား ကုယ်ထင်မပြား ဤသို့ ပြောလေသည်။

မင်းကြီးသင်သည်
သိုးရွားသော မကောင်းမှုကြီးတို့ ရတ်ရတ်
စတ်စတ် ပြုရတ်လေ့စားတား၊ သင်မင်းကြီးသည်
မြားတစ်စင်းတည်းပြင့် 'သုဝဏ္ဏသမ' နှင့်
မိဘနှစ်ပါး သုသိုးသားကို
သတ်မံ့လေသည်။

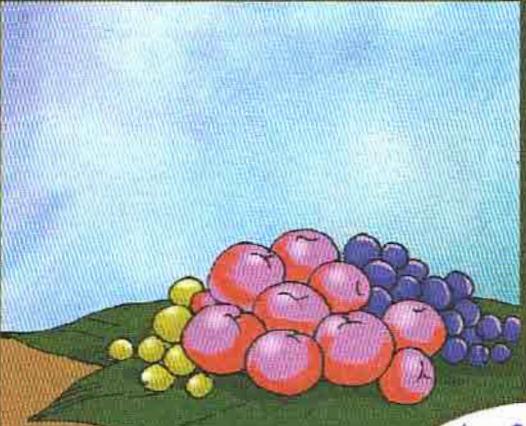

နှုတ်သမီးစကားကို ကြားသောအခါ ‘ပိဋ္ဌယဉ်’ မင်းကြီးသည် အနည်းငယ် စိတ်သက်သက်ရှုရှု၍ ‘သုဝဏ္ဏသာမ’ ကား သေပြီ့ဟု ထင်သောကြောင့် တောပန်းတိဖို့ ပူဇော်ခဲ့ပြီးကျင် ရေအိုးကို ယူ၍ ‘သုဝဏ္ဏသာမ’၏ မိဘများထံသို့ သွားလေ၏။

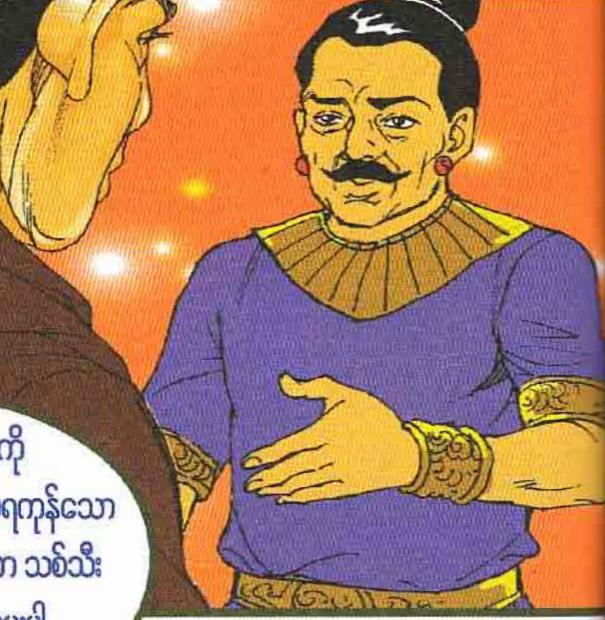

‘ဒုက္ခလ’သည် မင်းကြီးအား ကောင်းစွာ ကြိုဆို နှုတ်သက်လျက် သစ်သီးများ သုံးဆောင်ရွက် ပေါ်လေ၏။

‘ပို့ယဉ်’ မင်းကြီးသည် ‘သုဝဏ္ဏသမ’ကို မြှားဖြင့် ပစ်သံပို့သည့်အကြောင်းကို ချက်ချင်း မပြောသေးဘဲ ဓမ္မာစရာအောင် ...

‘အရှင်ရသေ့’ကို
စက္ခန်းကွင်း အလင်းမရကုန်သော
သင်တို့အား ဘယ်သူက သစ်သီး
ကြီးယ် ရှာဖွေပေးပါ
သနည်း။

အရှင်မင်းကြီး ...
ကျွန်ုပ်တို့ အရွယ်စပါးပျက်
စိမ်သို့သော သံပင်တို့ဖြင့် အလွန်
ရှုချင်စွုယ်သော ‘သုဝဏ္ဏသမ’
အမည်ရှိသည့် သားကာလ်ယောက်
ရှိပါသည်။

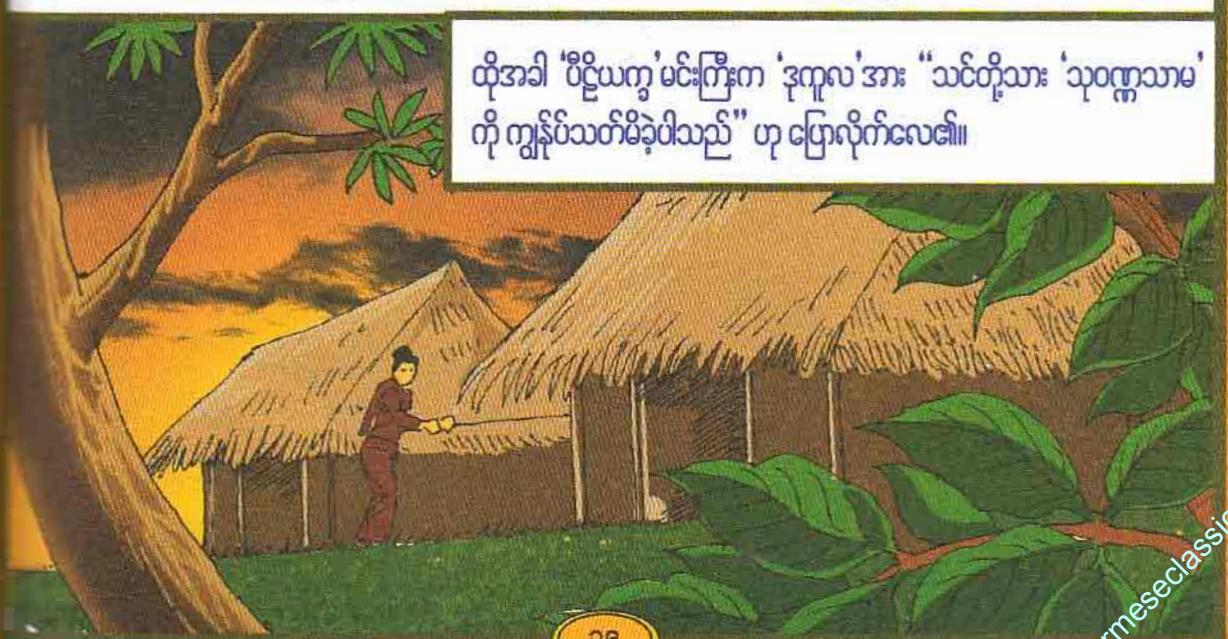

သားကာလ်
‘သုဝဏ္ဏသမ’ က ကျွန်ုပ်တို့အား
သစ်သီးကြီးယ် ရှာဖွေ
ပေးပါသည်။

‘သုဝဏ္ဏသမ’ သည်
သစ်သီးရှာဖွေရာမှ ပြန်ရောက်လာပြီ
ရောပ်ရန် သွားနေပါသည်။

ထိုအခါ ‘ပိဋ္ဌယက္ခ’ မင်းကြီးက ‘ဒုက္ခလူ’ အား “သင်တို့သား ‘သုဝဏ္ဏသမ’
ကို ကျွန်ုပ်သတ်မီးပါသည်” ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

ထုတေသန 'ပါရိုကာ' သည် သူ၏ သာမ်းကျောင်းမှု
'ဒုက္ခလာ' သာမ်းကျောင်းသို့ ကြီးတန်းကိုင်ပျက်
ကျော်လာပြီးလျှင် ...

အရှင် 'ဒုက္ခလာ'

'သွေ့က္ခသာမ' ကို သတ်ခဲ့မိပါသည်ဟု
ပြောလိုက်သော အသံကို
ကြေးရပါသည်။

‘ပါရိက’ ကျွန်ုပ်နှင့်
ကကားပြောနေသူတား ကာသီတိုင်းတို့
အစိုးရသော မင်းကြံးဖြစ်သည်။

မင်းကြံးသည် မိဂုသ္ဌဒီ
မြို့တွင် သမင်တို့အတွက် အမျက်
ငါးသေကို မချုပ်တည်းနိုင်သောကြောင့်
‘သုဝဏ္ဏသာမ’ ကို လျော့ပြင့်
ပစ်သတ်ခဲ့ပါသည်။

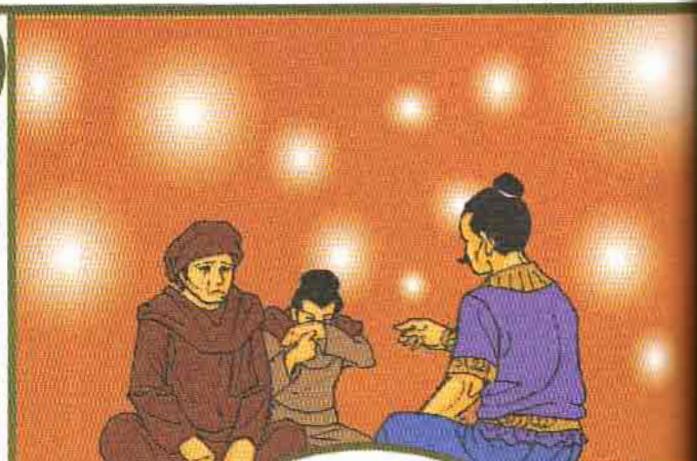
‘ပါရိက’ သားကို
သတ်ခဲ့သည့်အတွက် မင်းကြံးအပေါ်
အမျက် မထွက်ပါနှင့်။

အရှင် 'ဒုက္ခလ' ခေါယ်းယ်းရတာသည်
သားချိုကျေးမြှုစ်ရုတွင်မက တော်ကြီးအလယ်တွင်
မျက်စိမြင်သည့် ကျွန်ုပ်တို့မှဘန်စီးကို လုပ်ကျွဲ့
ပြစ်နေသည့် တစ်ယောက်တော်းသော
သားလို့မှာကျေးမြှုပ်။

'ပါရိက'သည် လက်နှစ်ဖက်ပြဲ ရင်ကိုထိကာ သည်းထန့်စွာ ငိုကြားနေသဖြင့်
'ပို့ယက္ခ'မင်းကြီးက သည်းထန့်စွာ မငိုကြားရန် တောင်းပန်ပြီကျော် ...

"သည်သားလို့မှာကျေးကို
သတ်သည်ဆိုရှုံးအဘယ်ကြောင့်
အမျက်မထွေကိုဘဲ နေရမည်နည်း"

"ကျွန်ုပ်သည် သင်တို့
နှစ်ယောက်အား အမူကြားပေါ်ကို
ဆောင်ရွက်ရန် လုပ်ကျွဲ့
ပြစ်ပါမည်"

ပင်းကြီးကယင်းသို့ ငပြောဆိုသောအခါတွင်
‘ဒုဂ္ဂလ်’နှင့် ‘ပါရိကာ’တိုက ...

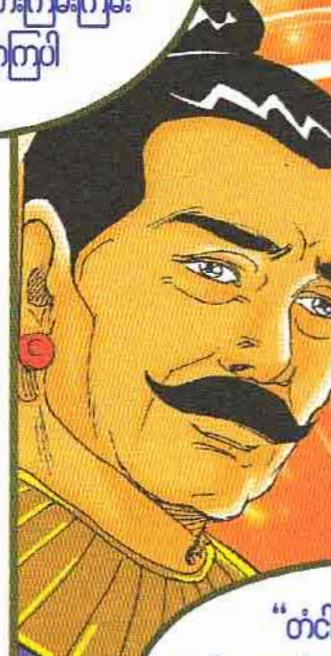
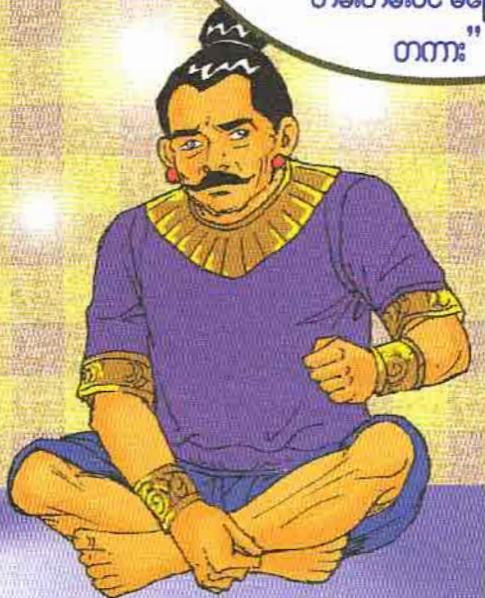
“အရှင်မင်းကြီး ...
အရှင်မင်းကြီးက ကျွန်ုပ်တို့ကို
လုပ်ကျေးပြုခြင်းမှာ ဖြစ်တိုက်သော
သဘောဆဟုတ်ပါ”

“အရှင်မင်းကြီး၏
အလုပ်အကျေးကို ခဲ့ခြင်းမှာ
ကျွန်ုပ်တို့အပို မအပ်မရဘော
ကိုစွဲဖြစ်ပါသည်”

“သင်မင်းကြီးသည်
ကျွန်ုပ်တို့၏ အရှင်သာင်
ဖြစ်ပါသည်၊ ကျွန်ုပ်တို့သည်
သင်မင်းကြီး၏ ငြောတို့ကို
ရှိခိုပါကုန်၏”

ထိစက္းကို ကြားရသောအသီ “စိနိယက္ခ” မင်းကြီးသည် ...

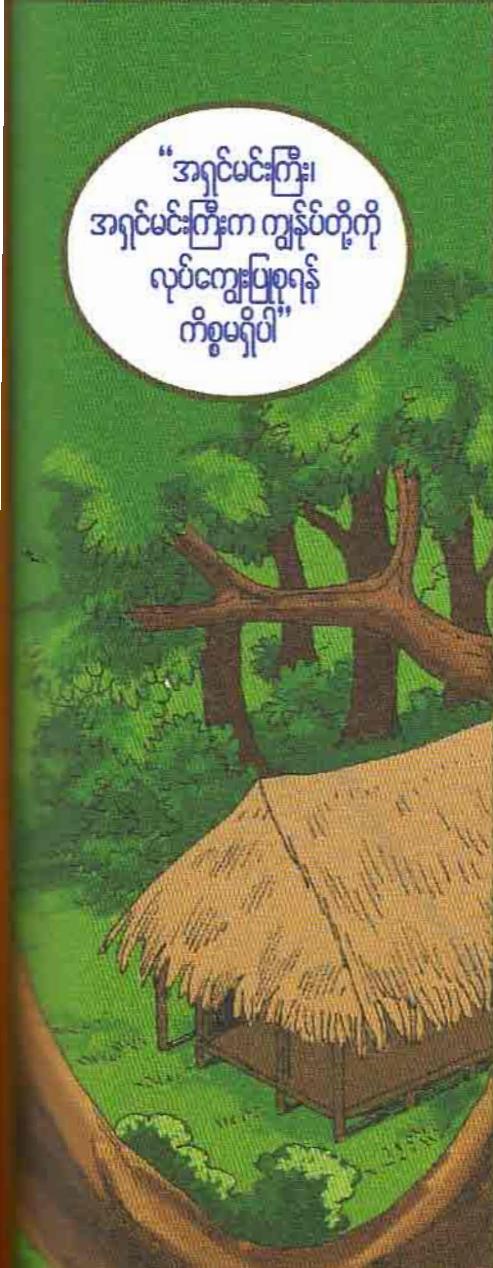
“အလွန်အံ့သွယ် ကောင်းပေါ့
တကား၊ တို့မျှလောက်ကြီးမားသည့်
အပြစ်ကို ပြုလုပ်ထားသည့် ငါအပေါ်၌ပင်
စိတ်ဆိုးပို့ မဆုံးထားဘို့၊ စကားကြပ်းကြား
တမ်းတမ်းပင် မပြောကြပါ
တကား”

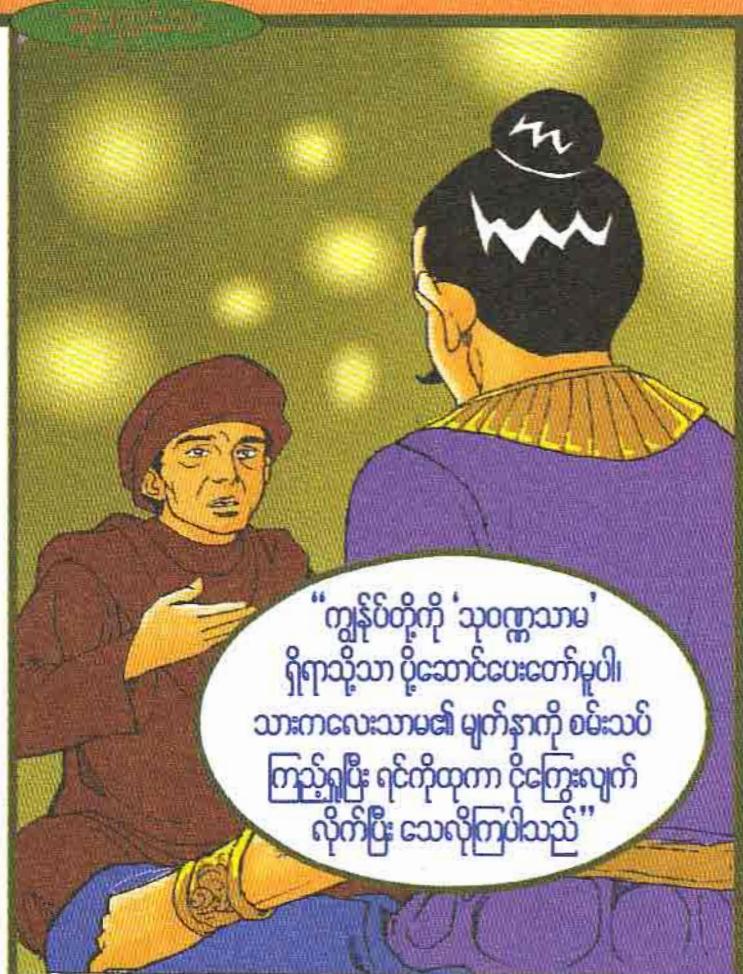
“တင်မျိုးပစ်ကြသော
အရှင်ရသေ့တို့ အရှင်တို့သည် တရားသော
သဘောကို ပြောဆိုကြလေသည်”

“ယခုမှစ၍ ‘ဒုက္ခလ’ ကို
ကျွန်ုပ်၏ ဖောင်အကုန်၊ ‘ပါရိက’ ကို
ကျွန်ုပ်၏ မိုင်အကုန် ထား၍
လုပ်ကျွေး ပြောပါမည်”

“အရှင်မင်းကြီး
အရှင်မင်းကြီးက ကျွန်ုပ်တို့တို့
လုပ်ကျေးပြစ်ရန်
ကိစ္စပရှုပါ”

“ကျွန်ုပ်တို့တို့ ‘သုဝဏ္ဏသာမ’
ရှိရာသို့သာ ပို့ဆောင်ပေးတော်မူပါ
သားကလေးသာမ၏ မျက်နှာကို စမ်းသပ်
ကြည့်ရှုပါး ရင်ကိုထုတော် ငိုင်ကြွေးလျက်
လိုက်ပြီး သေလုံးကြပါသည်”

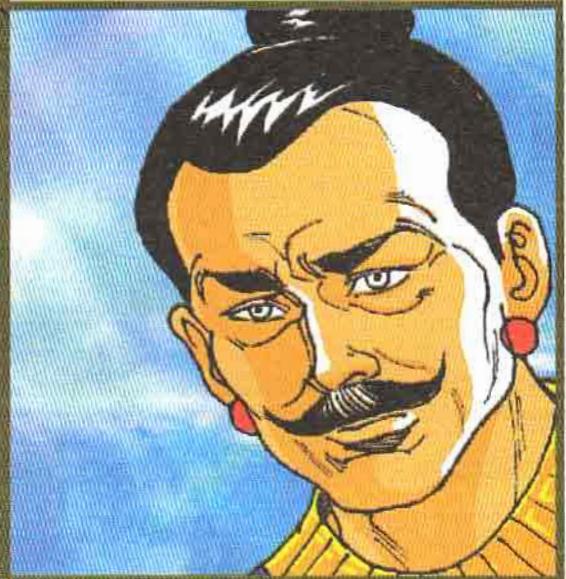

“ကျိုတောနတို့ထဲ့သွေး
သခိုကျားစသေး သားကဲ့တို့စွာနှင့်တို့၏
ဘေးရန်သည် လွန်စွာကြောင်းစက်ဖွယ်
ကောင်းပါသည်၊ မသွားချင်ပါနှင့်”

ခြင်္စာ၊ သစ်၊ ကျား၊
သားရဲတိဂုံနဲ့ ထောင်သာင်မက
များသော်လည်း ကျွန်ုပ်တို့
ဘေးရန်မရှိပါ။

လိုက်ပိုဂုံသာ ငြားသဖြင့် ဖင်းကြာသည် မနေသာတော့ဘဲ
‘ဒုက္ခလ’နှင့် ‘ပါရိက’ တို့၏ လက်ကိုဆွဲကာ လိုက်ပိုဂုံလေ
သည်။

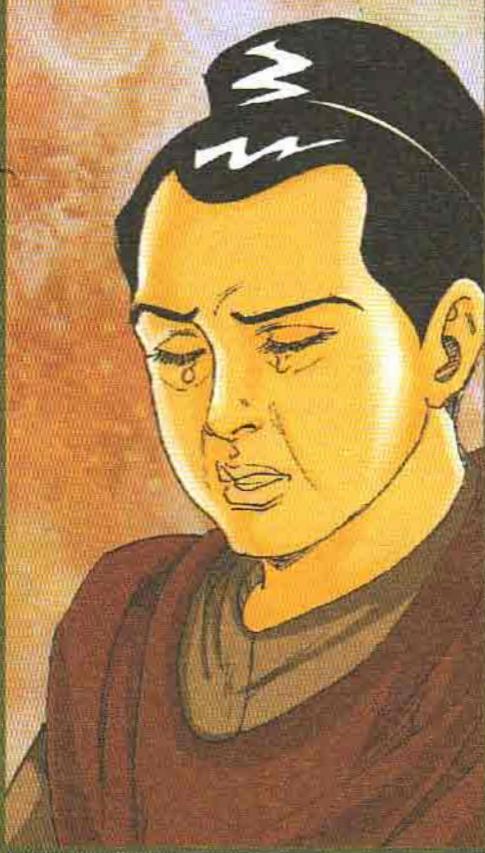

‘သုဝဏ္ဏသာမ’ ရှိရသို့ ကျော်သောအဲ ‘ဒုက္ခလ’သည် ‘သုဝဏ္ဏသာမ’
၏ ခေါ်ငါးကို အသာအယာ ဖွဲ့ယူပျက် ‘ပါရိက’ က ‘သုဝဏ္ဏသာမ’၏
ချုပ်ထောက်တို့ကို ဓမ္မပေါ်ပေါ်တင်ပြောပျော် လက်ဖြင့် စပ်းကာ စပ်းကာ
ဖြင့် ‘မသေစုံကိုဘဲ သောရလေခြင်း’ ဟု ဆိုက စိုးကြေးမှုည်တမ်းကြ
ရှုလေသည်။

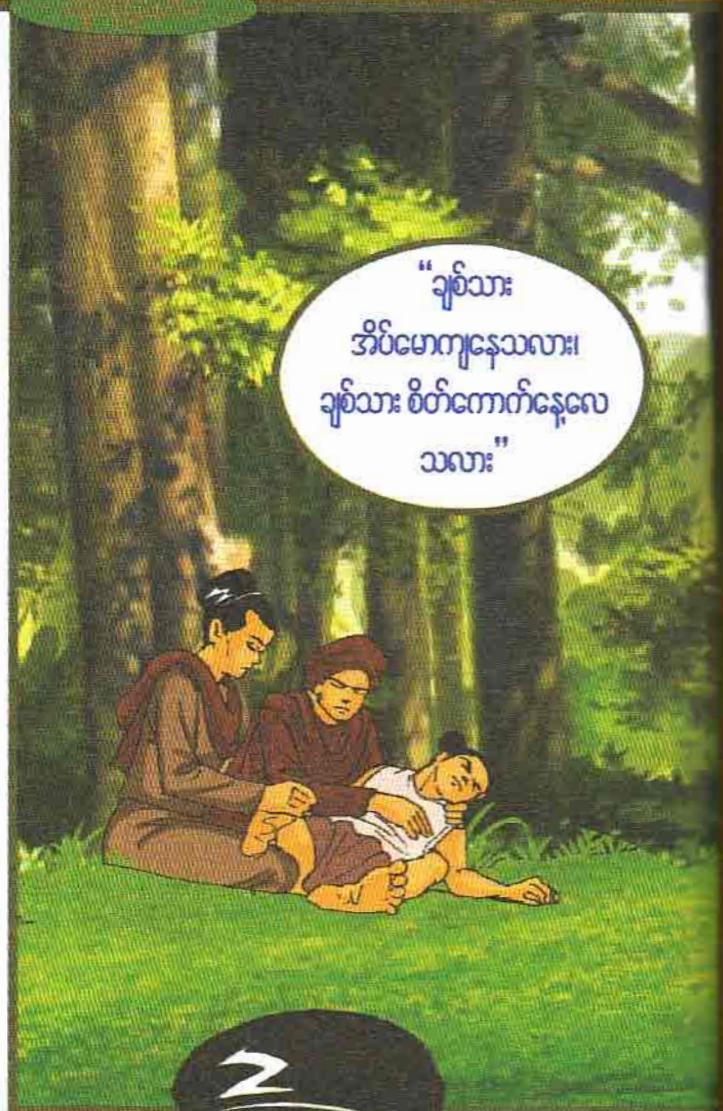
“ရှုခင်စဖွယ် ကောင်းလျသည့်
ချစ်သား သမ၊ ချစ်သားသည့် အလွန်
အလွန်မေ့ပြုနေလေသူး၊ ယခုအခါ
စကားလေးတစ်ခွန်းမျှ ပြောဖော်
မရတော့ပါတယား”

“ရှုခင်စဖွယ် ကောင်းလျသည့်
ချစ်သား သမ၊ ချစ်သားသည့် အလွန်
အလွန်ငိုက်ပျော်နေသူး၊ ယခုအခါ
စကားလေး တစ်ခွန်းမျှ ပြောဖော်
မရတော့ပါတယား”

“ရှုခင်စွဲယ်
ကောင်းပါသည့် ချိုသား သမာ
ချိုသားသည် စိတ်ဆိုးနေလေ
သလား”

“ချိုသား
ဒိမ်မောက်နေသလား
ချိုသား စိတ်ကောက်နေလေ
သလား”

“ယူအဘီ
ဓကားကလေး တစ်ခွဲနှင့်
ငြားဖော် မရတော်ပါ
တတေး”

“ချစ်သားမရှိဘူင်
မျက်မမြင် ဒုက္ခိတ ဝါတို့ မိဘ^၁
နှစ်ပါးကို ဘယ်သူ ဆံရှင်းပေးပါ
မည်နည်း”

“ချစ်သားမရှိဘူင် ဘယ်သူ
တံမြက်ကျည်းပေးပါမည်နည်း”

“ချစ်သားမရှိဘူင်
ဘယ်သူရောဂါး ပေးပါမည်နည်း”

“ချစ်သားမရှိဘူင် မျက်မမြင်
ဒုက္ခိတဖြစ်လော ဝါတို့ကို ဘယ်သူ
သစ်သီးရှာကြေးပါမည်နည်း”

ယင်းသို့ စိတ္တာမြှုပ်တမ်းပြီး ပါရိကာ' သည်
‘သုဝဏ္ဏသာမ’၏ ဂင်ဝက် စေးသပ်ကုန်ကု
ကိုယ်ငွေ့ရှုံးသေးကြောင်း သိသဖြင့် ...

“ဟုဆိုကာ အသိမပြုစေရန် သွားသိလေ၏”

“ငါသား
မသေသေသူး
ပြုးသိပ်တက်ရှုံး မူးမြှော်
အောင်းဖြစ်မည်”

“ငါသား ‘သာမ’ သည်
ကုသိပ်တရားကို ကျင့်လေ့ရှုံး၏၊
ကြိမ်နှင့်သော သွားစကားကြောင့်
အသိပြုပါစေသား”

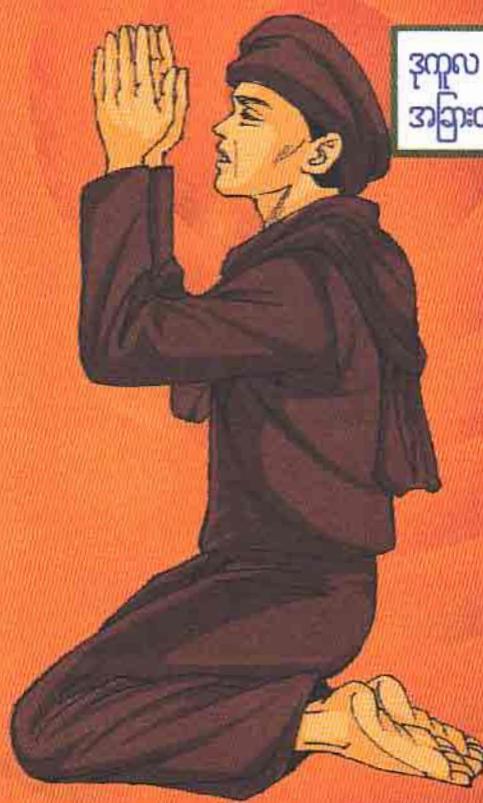

“ငါသား ‘သာမ’ သည်
မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှုံး၏၊
ကြိမ်နှင့်သော သွားစကားကြောင့်
အသိပြုပါစေသား”

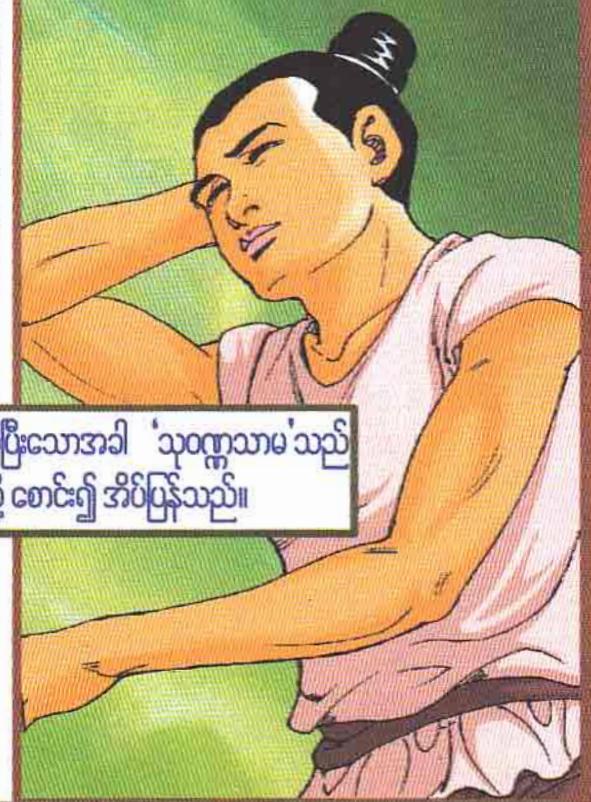

ထိအခါ 'ဒုက္ခလ' သည်လည်း 'ရှိသား မသေသားဘူး'
ဟု အားတက်ဝင်သာလျက် 'ပါရိက' ဆိုသည့်
အတိုင်း သွားနှစ်ချက် ဆိုပြုသည်။

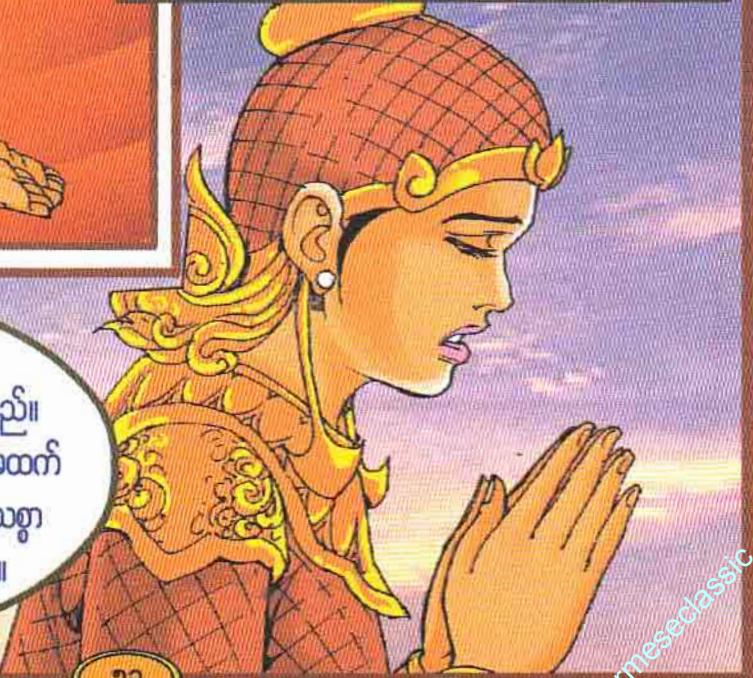

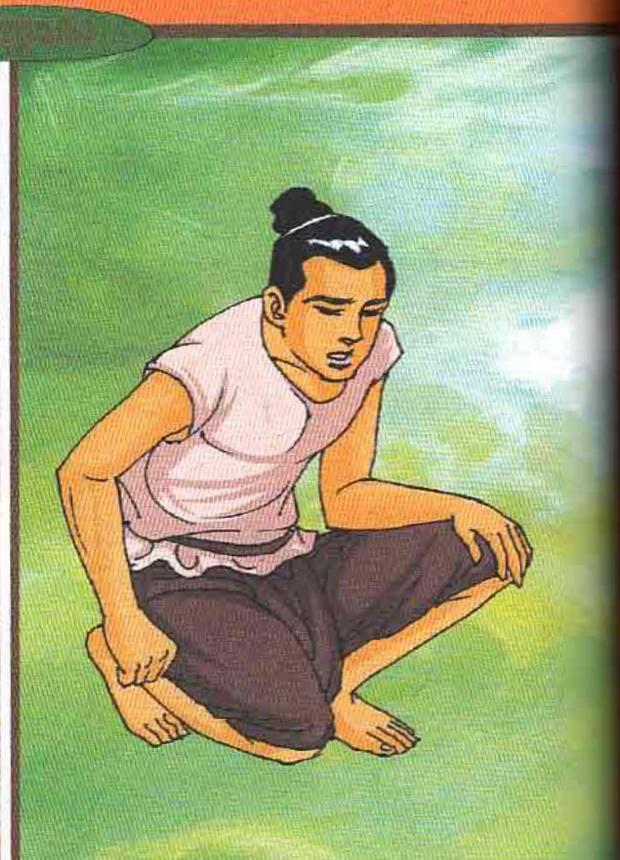
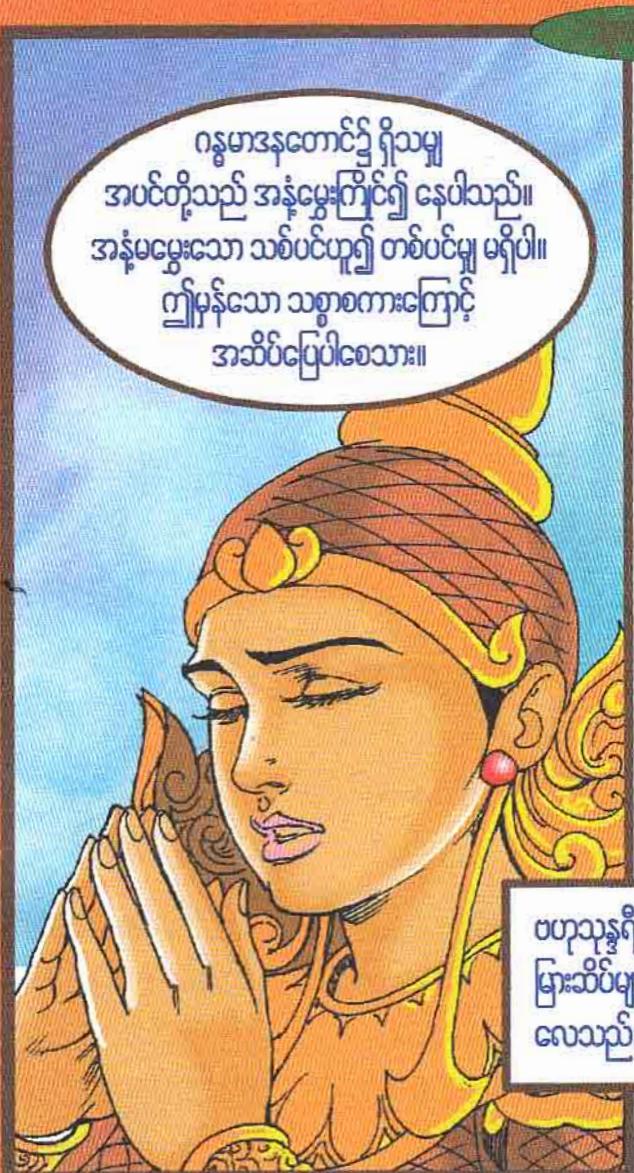
ဒုက္ခလ သွားဆိုပြုသောအခါ 'သုဝဏ္ဏသာမ' သည်
အခြားတစ်ဖက်သို့ တောင်၍ အိပ်ပြုသည်။

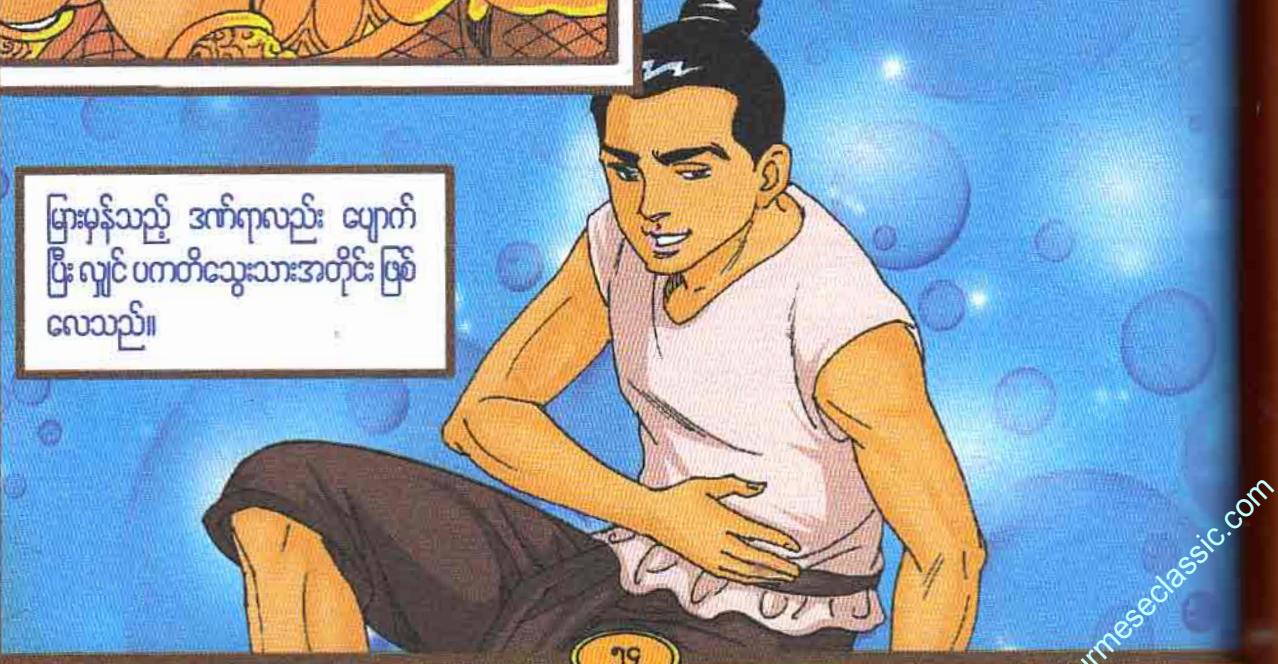
ထိအခါ အနီး၌ရှိသော ပဟ္မသန္ဒရီ နတ်သီးက အောက်ပါ
အတိုင်း သွားဆိုပြုသည်။

ကျွန်ုပ်သည် ဂန္ဓဟဇနဘောက်၌
နှစ်ပေါင်းအတော်ကြာ နေခဲ့သူဖြစ်ပါသည်။
ယင်းသို့ နေခဲ့သည့် အတွင်း သုဝဏ္ဏသာမထက်
ပို၍ ချစ်မြတ်နိုးသူမရှုပါ။ ကြိမ်နေသာ သွား
စကားကြောင့် အသိပ်ပြုပါစေသား။

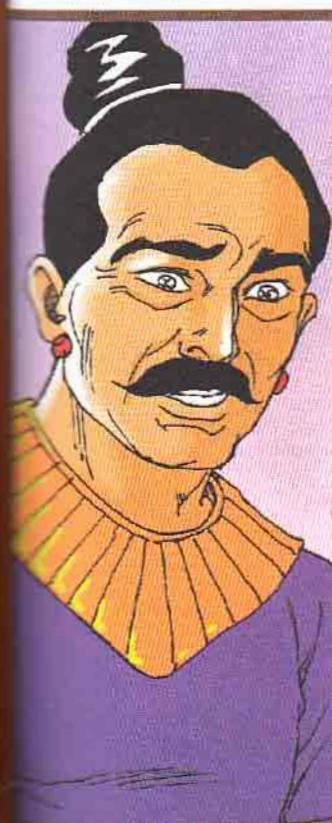
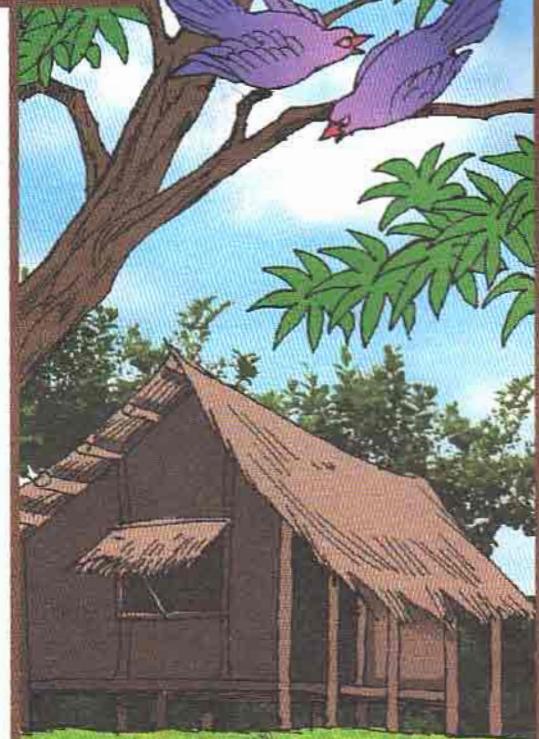
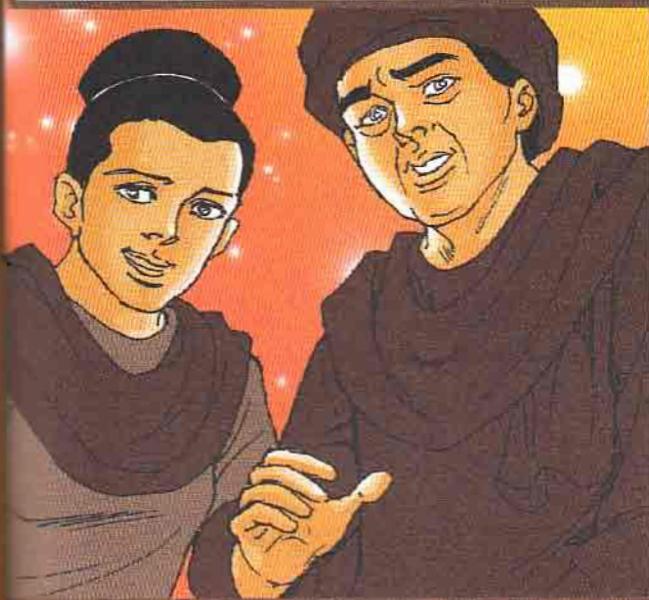

ပဟုသုဒ္ဓရှိန်တ်သမီး သုစ္ာဆိုပြီး သွားသောအခါ သာမ သတိုသားသုံး
မြေးသိပ်များပျောက်လျက် ပကတိုက်တောင်အတိုင်းဖြစ်က ထနိုး
လေသည်။

နှစ်တို့၏ တန်ခိုးကြောင့် ဒုက္ခလနှင့် ပါရီကာတို့လည်း မျက်စီမံခြေလေသည်။ ထိုအချိန်မှ အရှင်တက်ချိန် ဖြစ်သည်။ သူတို့ လော့ခဲ့လုံးသည် နှစ်တို့ ဆောင်ကြေးချက်ကြောင့် သူတို့၏ သာမ်းကြောင်းတွင် ရောက်ရှိနေကြလေသည်။

ဒုက္ခလနှင့် ပါရီကာတို့သည် သမယ့်သို့သား အသက်ရှင်လာသည်ကို ဖို့ တို့ မျက်စီမံပြု တွေ့မြင်ရသောကြောင့် 'ဝါတို့လည်း မျက်စီမံပြုပြီး၊ ခုစ် သား သမယ်လည်း အသက်ရှင်ပြီ' ဟု၍ အလွန်လျှင် ဝဲးပြောက် ဝဲးသာ ဖြစ်ကြလေ၏။

ထိုနောက် ပို့ယွေ့မင်္ဂလာကို
ပြောဖြင့် ...

ချုပ်နှင့်သာ သစ်သီး၊ အေးမြေသာ
သောက်ရောတို့ဖြင့် လည်ဝတ်ပြုလေ၏။

‘အရင်မင်းကြီး၊
ကြိုးနောက်လုံးကြပါ’

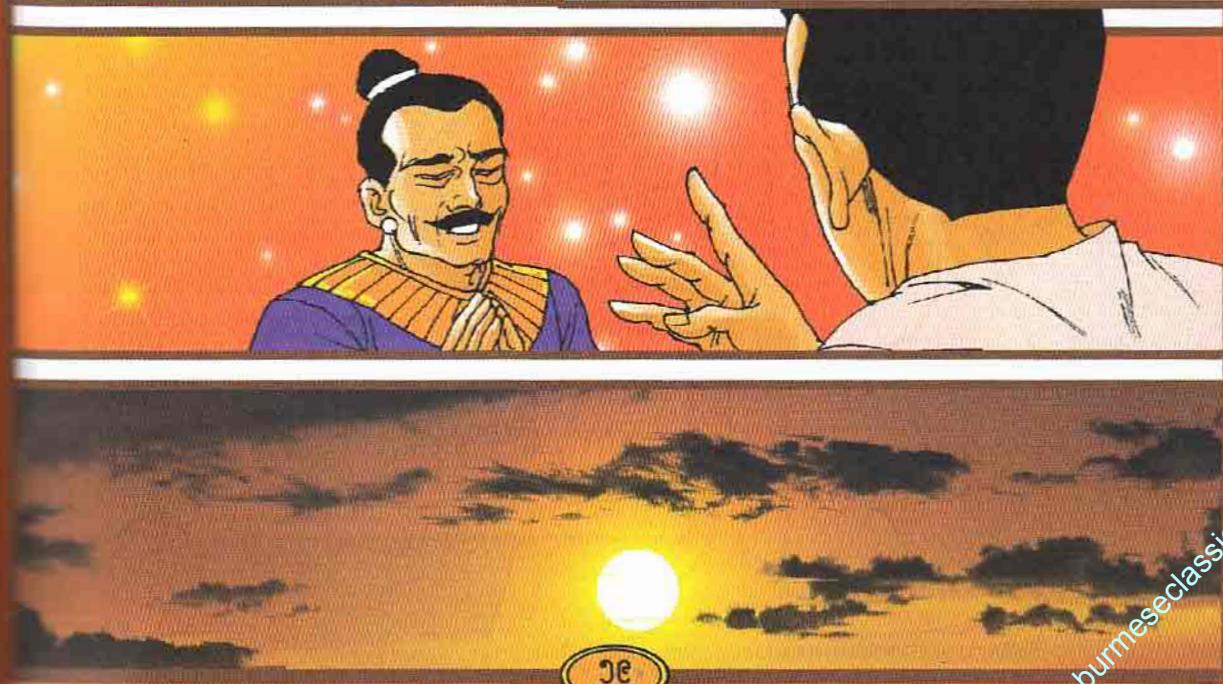
ပိဋကတ်မင်းကြီးသည် တွေ့ကြုနေရပဲတို့
မယံကြည်နိုင်လောက်အောင် ဖြစ်လျက် ...

‘အချင်းသာမ၊ ကျွန်ုပ်၏
စိတ်တွင် အလွန်တွေ့ဝင်နပါတီ။
သင်သည် သေပြီးဖြစ်လျက်

ယခု အသက်ရှင်နေသည်ကို
တွေ့ရပြန်သည်၊ ဒါ ... သာမလုပင်၊
အသင်သည် မည်သို့မည်ပဲ အသက်
ရှင်လာပါသနည်း။’

ပိဋကတ်တော်သည် ဘရားလောင်းသမဂ္ဂလုပ်၏ ဆုံးမစကားကို
ရှိသော်လည်းကောင်း၊ မြတ်ချောင်းအပြောကို ခွဲလွှာတ်ပါရန် ဝန်ချကန်တော့
က တရာ်ကော်ပြည်သို့ ပြန်သွားပြီးလျှင် ဒါနစာသော ကုသိုလ်
ကောင်းမှုတို့ကို ပြော၍ စုတေသာအဘ် နတ်ပြည်သို့ လားရောက်
လေသည်။

ဘရားလောင်းသမဂ္ဂလုပ်သည် မိဘတို့ကို အသက်ထက်ဆုံး
လုပ်ကျွေးပြုရလျှင် မိဘတို့နှင့်အတူ အသိသာ်ငါးပါး
သမာပတ် ရှစ်ပါးတို့ကိုရအောင် ကျင့်ပြီးလျှင် ပြဟ္မာပြည်သို့
လားလေ၏။

